

ВІД ВИПЛОКІВ ДО СЬОГОДЕННЯ

*До 75-річчя заснування
Організації Об'єднаних
Націй*

Бібліографічний покажчик

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ
ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)

ПУБЛІЧНА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ М. КИЄВА
ВІДДІЛ ДОВІДКОВО-БІБЛІОГРАФІЧНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ РОБОТИ

ВІД ВИТОКІВ ДО СЬОГОДЕННЯ

До 75-річчя заснування Організації Об'єднаних Націй

Бібліографічний покажчик

Київ, 2020

Від витоків до сьогодення : бібліографічний покажчик / [упор. Н. М. Вахненко, Н. С. Плужнікова] ; Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) ; Публічна бібліотека імені Лесі Українки для дорослих. – Київ, 2020. – 94 с. : іл.

Бібліографічний покажчик підготовлено до 75-річчя заснування Організації Об'єднаних Націй.

Ця робота розрахована на викладачів вищих і середніх навчальних закладів, бібліографів і всіх, хто цікавиться історією міжнародних відносин.

Упорядник

Вахненко Н. М.

Плужнікова Н. С.

Комп'ютерний набір

Вахненко Н. М.

Редагування

Трубайчук О. М.

Телефон для довідок

486-01-46

e- mail

lubibl@ukr.net

© Публічна бібліотека імені Лесі Українки для дорослих м. Києва

Від упорядників

ООН – універсальна міжнародна організація, створена з метою підтримки миру і міжнародної безпеки, розвитку співробітництва між державами.

Понад піввікове існування ООН підтверджує, що ця організація є унікальним міжнародним центром на службі миру і безпеки, вона здатна акумулювати колективний розум і волю людства. Ці розум і воля були спрямовані незадовго до закінчення Другої світової війни передусім на створення через механізм ООН концепції всеосяжної міжнародної безпеки, що домінує сьогодні.

Відкриває бібліографічний покажчик нарис про історію створення Організації Об'єднаних Націй, її структуру і діяльність головних органів. Завершує розповідь низка цікавих фактів про цю організацію.

Матеріали у покажчику викладені за окремими розділами і подаються за алфавітом авторів або назв.

До допоміжного апарату покажчика включено алфавітний покажчик імен авторів, перекладачів, редакторів, а також перелік використаних інтернет-ресурсів.

При складанні бібліографії використано літературу фонду Публічної бібліотеки імені Лесі Українки та бібліографію з електронного каталога, електронні каталоги Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського, Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого, Національної історичної бібліотеки України, Наукової бібліотеки ім. М. Максимовича, Наукової бібліотеки Національного університету «Києво-Могилянська академія», Наукової бібліотеки Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

ООН та її гуманітарна роль

*Ми, народи об'єднаних націй, сповнені
рішучості позбутися прийдешні
покоління від лиха війни, знову
затвердити віру в основні права
людини, у гідність і цінність людської
особистості, рівноправність чоловіків
і жінок і в рівність прав великих
і малих націй...*

Статут ООН

Ось уже 75 років Організація Об'єднаних Націй (ООН) робить усе, щоб зберегти мир на планеті і запобігти можливим воєнним конфліктам в різних куточках земної кулі.

Ще до закінчення Другої світової війни учасниками антигітлерівської коаліції та іншими прогресивними державами була визнана необхідність ліквідації Ліги Націй і створення світової організації на цілком нових засадах. Цими засадами були принципи права, спрямовані на забезпечення миру, безпеки, свободи і загального добробуту людства.

Ідея створення ООН виникла на початку Другої світової війни. 14 серпня 1941 року Президент США Ф. Рузвельт і Прем'єр-міністр Великої Британії В. Черчіль підписали Атлантичну Хартію, яка проголошувала цілі двох країн у війні проти нацистської Німеччини і її союзників, а також бачення післявоєнного устрою світу. 24 вересня 1941 року до Хартії приєднався СРСР. 1 січня 1942 року представники 26 союзних держав, які воювали проти країн гітлерівської коаліції, заявили про свою підтримку Атлантичної Хартії. Вони підписали Декларацію Об'єднаних Націй. У цьому документі вперше була використана назва «Об'єднані Нації», яку запропонував Ф. Рузвельт. Наприкінці жовтня 1943 року на Московській конференції міністрів закордонних справ СРСР, США і Великої Британії був підписаний документ про створення цієї міжнародної організації.

Остаточна домовленість про створення ООН була досягнута у лютому 1945 року в м. Ялта на Кримській конференції керівників

антигітлерівської коаліції – Й. Сталіна, Ф. Рузвельта і В. Черчіля. В основу діяльності майбутньої Організації був покладений принцип однастайності великих держав – постійних членів Ради Безпеки ООН, які наділялися правом вето. В Ялті була досягнута принципова домовленість про участь у роботі ООН Української РСР і Білоруської РСР як країн, які найбільше постраждали від німецької агресії і зробили значний внесок у перемогу над фашизмом. Пропозиція Й. Сталіна надати право усім радянським республікам стати членами-засновниками ООН не знайшла підтримки. Було відхилено також пропозицію про допуск до країн-засновників ООН Литовської РСР як країни, на територію якої, поряд з УРСР і БРСР, німецький вермахт вдерся першим. Було досягнуто також домовленості про те, що США матимуть право надати статус засновників ООН своїм двом штатам, однак у зв'язку з низкою обставин (смерть Ф. Рузвельта і критика в США досягнутих у Ялті домовленостей, негативне ставлення до них нового Президента США Г. Трумена) згадане рішення залишилося нереалізованим.

У 1945 році представники 50 країн зібралися в Сан-Франциско на Конференції Об'єднаних Націй щодо створення міжнародної організації, щоб розробити Статут ООН. В основу роботи делегати поклали пропозиції, вироблені представниками Китаю, Радянського Союзу, Великої Британії та Сполучених Штатів в Думбартон-Оукс в серпні-жовтні 1944 року. Статут був підписаний 26 червня 1945 року представниками 50 країн. Польща, не представлена на Конференції, підписала його пізніше і стала 51-ою державою-засновником.

До 24 жовтня 1945 року Статут був ратифікований Китаєм, Францією, Радянським Союзом, Великою Британією, Сполученими Штатами та більшістю інших держав. У 1949 році Генеральна Асамблея ООН оголосила 24 жовтня Днем Об'єднаних Націй, який буде присвячений інформуванню народів світу про цілі і досягнення Організації Об'єднаних Націй.

Організація Об'єднаних Націй (ООН) працює практично у всіх країнах світу.

Центральні установи ООН розміщені в Нью-Йорку, відділення – в Женеві, Відні і Найробі. Відділення ООН в Женеві слугує центром

дипломатичних нарад і форумом для обговорення проблем роззброєння і прав людини. Відділення ООН у Відні є штаб-квартирою Організації в частині міжнародного контролю за вживанням наркотиків, попередження злочинів та кримінального судочинства, мирного використання космічного простору і міжнародного торгового права. Відділення ООН в Найробі слугує центром діяльності Організації Об'єднаних Націй в галузі населених пунктів та охорони навколишнього середовища.

Напрямки діяльності ООН визначаються, в більшій мірі, профілем тих або інших органів і установ. Тому варто роздивитися напрямки діяльності не ООН у цілому, а проаналізувати повноваження і діяльність кожного органу, а також ті питання які не відносяться до їхньої компетенції, або в яких існують обмеження повноважень.

СТАТУТ ООН

Статут ООН обов'язковий для всіх держав.

У статті 1 Статуту ООН закріплено такі загальні цілі цієї міжнародної організації:

- підтримувати міжнародний мир і безпеку;
- розвивати дружні відносини між націями на основі поваги, принципу рівноправності і самовизначення народів;
- здійснювати міжнародне співробітництво в розв'язанні міжнародних проблем економічного, соціального, культурного і гуманітарного характеру й у заохоченні і розвитку поваги до прав людини й основних свобод для усіх, незалежно від раси, статі, мови, релігії тощо;
- бути центром для узгодження дій націй у досягненні цих загальних цілей.

Для досягнення цих статутних цілей ООН керується такими принципами, що є фактично основними принципами міжнародного права:

- принцип суверенної рівності всіх членів ООН;
- принцип сумлінного виконання прийнятих на себе зобов'язань;
- принцип розв'язання міжнародних суперечок мирними

засобами;

- принцип утримання в міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування;
- принцип утримання від надання допомоги будь-якій державі, проти якої Організація Об'єднаних Націй застосовує дії превентивного або примусового характеру;
- принцип забезпечення дії відповідно до цих принципів, оскільки це може виявитися необхідним для підтримання міжнародного миру і безпеки;
- принцип невтручання в справи, що по суті належать до внутрішньої компетенції будь-якої держави.

У Статуті ООН чітко визначено членство в організації. Головними органами ООН визначені такі, що засновуються за Статутом: Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Економічна і соціальна рада, Рада з опіки, Міжнародний суд і Секретаріат.

Значну увагу в Статуті приділено проблемам мирного розв'язання спорів, які могли б загрожувати додержанню міжнародного миру й безпеки.

У Статуті ООН закріплено норму, яка ніякою мірою не перешкоджає існуванню поряд з ООН регіональних угод або органів, що пов'язані з підтриманням міжнародного миру і безпеки. При цьому застерігається, що такі угоди або органи та їх діяльність мають бути сумісні з цілями і принципами ООН.

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ

Генеральна Асамблея ООН має широкі повноваження.

Відповідно до Статуту вона може обговорювати будь-які питання або справи, у тому числі стосовні до повноважень і функцій будь-якого з органів ООН. Вона також уповноважена обговорювати різні питання, що ставляться до підтримки міжнародного миру і безпеки, поставлені перед нею будь-якими державами, у тому числі державами членами і не членами ООН, або Радою Безпеки ООН, і робити у відношенні таких питань рекомендації зацікавленим державі (державам) або Раді Безпеки до і після обговорення. Проте будь-яке таке питання, по якому необхідно «почати дію», передається

Генеральною Асамблеєю ООН Раді Безпеки до і після обговорення. Генеральна Асамблея проводить щорічні регулярні сесії, що відкриваються в третій вівторок вересня, а також спеціальні (скликаються по якому завгодно питанню, якщо вимоги надходять від Ради Безпеки) і надзвичайні, що скликаються протягом 24 годин із моменту одержання Генеральним Секретарем вимоги від Ради Безпеки і підтриманого голосами будь-яких членів Ради у випадках:

- якщо існує погроза миру;
- відбулося порушення миру або акт агресії і члени Ради Безпеки не прийшли до рішення питання.

Відповідно до Статуту ООН Генеральна Асамблея грає істотну роль у діяльності ООН. Вона вносить значний внесок у розробку і підготовку ряду важливих міжнародних документів і кодифікації принципів і норм міжнародного права.

Генеральна Асамблея – демократичний орган. Кожний член незалежно від розмірів території, чисельності населення, економічної і військової міці має 1 голос.

Рішення по важливих питаннях приймаються більшістю з 2/3 присутніх і що беруть участь у голосуванні членів Асамблеї. У роботі Генеральної Асамблеї можуть брати участь держави - не члени ООН, що мають статус постійних спостерігачів при ООН (Ватикан, Швейцарія).

РАДА БЕЗПЕКИ

Рада Безпеки ООН – головний постійно існуючий політичний орган ООН, на який, відповідно до Статуту ООН, покладена основна відповідальність за підтримку міжнародного миру і безпеки. Рада наділена широкими повноваженнями в справі мирного врегулювання міжнародних суперечок, недопущення військових сутичок між державами, припинення актів агресії й інших порушень миру і відновлення міжнародного миру.

Відповідно до Статуту ООН, тільки Рада Безпеки і ніякий інший орган або посадова особа ООН має право приймати рішення про проведення операцій із використанням Збройних сил ООН, а також вирішувати питання, пов'язані зі створенням і використанням

Збройних сил ООН, зокрема, такі, як визначення задач і функцій збройних сил, їхнього складу і чисельності, структури командування, термінів перебування в районах операцій, а також питання керівництва операціями і визначення порядку їхнього фінансування.

ЕКОНОМІЧНА І СОЦІАЛЬНА РАДА ООН (ЕКОСОС)

ЕКОСОС координує економічну і соціальну діяльність ООН, спеціалізованих установ ООН, а також численних органів ООН. На ЕКОСОС покладені широкі різноманітні функції координації і розвитку співробітництва держав із різноманітним соціальним ладом в таких важливих економічних і соціальних областях їхніх взаємовідносин, як економічний розвиток, світова торгівля, індустріалізація.

РАДА ПО ОПІЦІ ООН

Діє під керівництвом Генеральної Асамблеї ООН і уповноважена розглядати звіти, надані владою, що управляє відповідною територією, приймати петиції і розглядати їх, консультуючись із керуючою владою, влаштовувати періодичні відвідини відповідних територій під опікою в узгоджені з керуючою владою терміни і починати згадані дії відповідно до умов угод про опіку.

Вона розробляє анкету щодо політичного, економічного і соціального прогресу, а також прогресу в області освіти, а керуюча влада кожної території під опікою, що входить у компетенцію Генеральної Асамблеї, подає останній щорічні доповіді на основі цієї анкети. У результаті визвольної боротьби більшість підопічних територій здобуло незалежність. Відповідно з 11 підопічних територій, що знаходилися у «веденні» Ради із самого початку її діяльності, у даний час залишилася одна – Тихоокеанські острови (під опікою США).

До складу Ради входять Росія, США, Великобританія, Франція і Китай, що у роботі фактично не бере участь.

МІЖНАРОДНИЙ СУД

Відповідно до Статуту ООН у 1945 році був заснований новий судовий орган - Міжнародний Суд, що є головним судовим органом Організації Об'єднаних Націй. Його заснування означало реалізацію, в якості одного з мирних засобів розв'язання міжнародних суперечок, можливість організації судового розгляду.

Статут Міжнародного Суду разом із главою XIV Статуту ООН, невід'ємною частиною якого він є, був розроблений на конференції в Думбартон-Оксе (1944 рік), у Комітеті юристів у Вашингтоні і на конференції в Сан-Франциско 1945 року.

За винятком незначних змін, велика частина яких носить чисто формальний характер, Статут Міжнародного Суду тотожний Статуту Постійної Палати Міжнародного Правосуддя.

Відповідно до статті 38 Статуту Міжнародний Суд застосовує:

- міжнародні конвенції і договори;
- міжнародний порядок;
- загальні принципи права, визнані цивілізованими націями;
- судові рішення і доктрини найбільш кваліфікованих спеціалістів у якості допоміжного засобу для визначення правових норм.

Крім того, Суд може розв'язати справу *ex aequo et bono*, тобто відповідно до принципів справедливості, а не по формальному закону, якщо сторони з цим згодні.

СЕКРЕТАРІАТ ООН

Секретаріат ООН це орган ООН, покликаний обслуговувати роботу інших органів ООН і здійснювати їхні рішення і рекомендації. Секретаріат ООН виконує адміністративно-технічні функції ООН, зокрема, готує деякі матеріали, перекладає, друкує і поширює доповіді, резюме й інші документи тощо.

Спеціалізовані установи ООН – це міжурядові організації універсального характеру, що здійснюють співробітництво в спеціальних областях і пов'язані з ООН. В даний час існує 16 таких організацій. Їх можна розділити на такі групи:

- соціального характеру (Міжнародна організація праці МОП і Всесвітня організація охорони здоров'я ВООЗ);
- культурного і гуманітарного характеру (ЮНЕСКО – з питань освіти, науки і культури, ВОІВ – Всесвітня Організація Інтелектуальної Власності);
- економічні (ЮНІДО - по промисловому розвитку);
- фінансові (МБРР – Міжнародний банк реконструкції та розвитку, МВФ – Міжнародний валютний фонд, МАР – Міжнародна асоціація розвитку, МФК – Міжнародна фінансова корпорація);
- в області сільського господарства (ФАО – продовольча і сільськогосподарська організація, ІФАД – Фонд сільськогосподарського розвитку);
- в області транспорту і зв'язку (ІКАО – цивільної авіації, ІМО – морська, ВПС, МСЕ – спілка електрозв'язку);
- в області метеорології (ВМО).

Міжнародна організація праці (МОП)

Найстарша міжнародна організація. Створена в Парижі в 1919 р. як автономна організація Ліги Націй. Її Статут у 1946 р. був переглянутий і приведений у відповідність з установчими документами ООН. Штаб-квартира ООН знаходиться в Женеві (Швейцарія).

Метою МОП є сприяння встановленню тривалого миру шляхом заохочення соціальної справедливості, поліпшення умов праці і життєвого рівня трудящих. МОП має представництва в столицях ряду держав-членів.

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ)

ВОЗ створена в 1946 р. на Міжнародній конференції з охорони здоров'я в Нью-Йорку. Її ціль – досягнення всіма народами можливо вищого рівня здоров'я. Основні напрямки діяльності ВОЗ:

- боротьба з інфекційними хворобами;
- розробка карантинних і санітарних правил;
- проблеми соціального характеру.

У 1977 р. ВОЗ поставила задачу досягнення до 2000 р. усіма жителями Землі такого рівня здоров'я, який би дозволив вести продуктивний, у соціальному й економічному плані, спосіб життя. Для реалізації цієї програми розроблена глобальна стратегія, що потребує об'єднаних зусиль урядів і народів.

У рамках ВОЗ діють 6 регіональних організацій: країн Європи, Східного Середземномор'я, Африки, Північної і Південної Америки, Південно-Східної Азії, західної частини Тихого океану.

Організація Об'єднаних Націй із питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО)

Заснована в 1945 році на Лондонській конференції. Штаб-квартира знаходиться в Парижі.

ЮНЕСКО ставить своєю задачею сприяти зміцненню миру і безпеки шляхом розвитку міжнародного співробітництва в області просвітництва, науки і культури, використання засобів масової інформації, подальшого розвитку народної освіти і поширення науки і культури.

Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ)

Заснована в 1967 році. Ціль організації – сприяти охороні інтелектуальної власності у усьому світі, а також підготування проектів договорів в області захисту авторських прав, розробка нової патентної класифікації.

Організація Об'єднаних Націй по промисловому розвитку (ЮНІДО)

Створена резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 17 листопада 1966 року. С 1985 р. є спеціалізованою установою ООН. Місцезнаходження – Відень (Австрія).

Цілями ЮНІДО є сприяння промисловому розвитку країн, що розвиваються, прискоренню їхньої індустріалізації і надання допомоги у встановленні нового міжнародного економічного порядку.

Вищим органом ЮНІДО є Генеральна конференція, що складається з усіх держав-членів.

Міжнародний банк реконструкції і розвитку (МБРР), Міжнародний валютний фонд (МВФ), Міжнародна асоціація розвитку (МАР), Міжнародна фінансова корпорація (МФК).

Всі чотири організації тісно пов'язані між собою. В організаціях застосовується система зваженого голосування, при котрій кожна держава одержує кількість голосів пропорційно розміру капіталу, вкладеного в їхні ресурси.

Міжнародний валютний фонд (МВФ) був заснований у 1944 р. на конференції світових лідерів у Бреттон-Вуді. Головне завдання Фонду полягало в тому, щоб нормалізувати національну монетарну політику 30-х років у післявоєнний період. Будівництво доріг, мостів, комунікацій, енергетичних систем та інших основних будівельних споруд, зруйнованих війною в Європі, покладалось на Міжнародний банк реконструкції та розвитку.

Якщо Світовий банк надає позики тільки країнам, що розвиваються, то до послуг і ресурсів МВФ можуть звертатися всі держави. Враховуючи, що міжнародна торгівля й інвестиції мають глобальний характер, кожна країна купує та продає іноземну валюту для фінансування експорту й імпорту. МВФ здійснює моніторинг таких угод і проводить консультації з країнами-членами щодо шляхів створення гнучкої стабільної монетарної системи. МВФ також надає технічну допомогу на рівні макроекономічного менеджменту та розширює фінансову допомогу країнам, котрі взяли на себе зобов'язання змінити економічну політику.

Головний напрям діяльності МВФ полягає у розробці економічної політики. Фонд слідкує за монетарною та фінансовою політикою своїх членів у тих аспектах, які можуть вплинути на їхню змогу фінансувати свій імпорт і експорт, тобто на «платіжний баланс». Він надає позики країнам-членам, котрі мають короточасні проблеми, пов'язані зі зовнішніми платіжними проблемами. Фонд прагне досягти повної конвертованості валют країн-членів у межах гнучкого курсу валют, який набув чинності у 1973 р.

Отже, цілями МВФ є координація валютно-фінансової політики держав-членів і надання їм короткострокових і середньострокових позик для врегулювання платіжних балансів і підтримки валютних курсів.

На сьогодні членами ООН є 193 держави світу (державами-засновниками, як зазначалося вище, була 51 країна). Збільшення кількісного складу Організації відбувалося за рахунок колишніх колоній Великої Британії, Франції, Італії і Бельгії, які ставали незалежними державами, а також за рахунок нових незалежних держав, які виникли внаслідок розпаду колишнього СРСР. Останнім членом ООН у 2001 році став Південний Судан.

Україна була однією з перших держав, що підписали Статут Організації Об'єднаних Націй, і від того часу країна неухильно дотримується цілей і принципів Статуту, роблячи значний внесок у підтримання міжнародного миру і безпеки, роззброєння, економічний і соціальний розвиток, захист прав людини, а також зміцнення міжнародного права. Сьогодні Україна переживає

найсерйозніші проблеми від часу отримання незалежності у 1991 році. Втрата контролю над частинами території та збройний конфлікт у Східній Україні призвели до загибелі тисяч людей, вимушеного переселення майже двох мільйонів осіб, руйнування інфраструктури та втрати істотної частини промислового виробництва. Продовження конфлікту та складна економічна ситуація у поєднанні продовжують біль багатостраждального народу України. Але з бідами приходять і можливості. Нові керівники запровадили термінові важливі заходи реагування на весь ряд проблем, а всю країну охопив волонтерський рух. Міжнародне співтовариство також відіграє важливу роль у підтримці національних зусиль, спрямованих на побудову мирної, процвітаючої, сильної та єдиної України. Організація Об'єднаних Націй відгукнулася на заклик України. Спираючись на збільшення допомоги та розширення своєї присутності у країні, Організація Об'єднаних Націй готова й надалі підтримувати зусилля, яких Україна докладає за трьома основними пріоритетними напрямками: гуманітарне реагування, зокрема у регіонах, постраждалих від конфліктів, і для внутрішньо переміщених осіб; відновлення, стабілізація та побудова миру; довгострокові загальнонаціональні реформи та розвиток, у тому числі – забезпечення верховенства права, зміцнення соціальної стабільності та демократичного управління. Загальною метою наших зусиль є стійкий мир, процвітання та безпека. Сімнадцять фондів, програм і спеціалізованих агентств ООН, які працюють в Україні, діють у скоординованому та стратегічному порядку, надаючи консультації з питань політики, технічну допомогу та надзвичайну допомогу тим, хто цього потребує. Для забезпечення стійкого людського розвитку в Україні необхідно зробити ще дуже багато, але надіємось, що українці мають можливість і волю це здійснити. Організація Об'єднаних Націй залишатиметься надійним партнером країни та народу України на кожному етапі цього складного шляху.

Цікаві факти про ООН

- Першим Генеральним секретарем ООН став представник Норвегії Трюгве Лі, який очолював її до 1952 року.
- Зараз ООН очолює представник Португалії Антоніу Гутерреш.
- Статус спостерігача при ООН був введений у 1946 році, коли його одержала Швейцарія (повноправний член ООН з 2002 року). Зараз його мають Святий Престол (Ватикан, з 1964 року) та Палестина (з 2012 року. У 1974-2012 роках вона мала цей статус як недержавне утворення – Організація визволення Палестини).
- Індонезія – єдина країна, яка тимчасово добровільно вийшла з ООН у 1965 році (В зв'язку з розбіжностями із сусідньою Малайзією). Повернулася у 1966 році.
- На своєму 1-му засіданні, що відбулося в 1946 році в Лондоні, Генеральна Асамблея ухвалила розмістити Центральні установи Організації Об'єднаних Націй в Сполучених Штатах. Нью-Йорк був не єдиним кандидатом – розглядалися також Філадельфія, Бостон і Сан-Франциско. В результаті Генеральна Асамблея схилилася на користь Нью-Йорка, коли Джон Д. Рокфеллер-молодший в останню хвилину безоплатно надав 8,5 млн. дол. США. Пізніше муніципалітет міста Нью-Йорк виділив в якості подарунку додаткову ділянку. На місці, обраному для Центральних установ ООН, перебували бойня, залізничне депо та інші промислові будівлі. 24 жовтня 1949 року генеральний секретар ООН Трюгве Лі заклав перший камінь в фундамент 39-поверхового будинку, а 21 серпня 1950 року співробітники Секретаріату почали займати свої нові кабінети.

- Центральні установи Організації Об'єднаних Націй є міжнародною зоною. Це означає, що земля, на якій знаходиться комплекс ООН, належить не тільки Сполученим Штатам як приймаючій країні, але і всім членам Організації.
- В Організації Об'єднаних Націй свій прапор і свій контингент співробітників безпеки, які охороняють територію. Крім того, вона має власне поштове відділення і випускає свої марки. Кореспонденцію з цими марками можна відправляти тільки з Центральних установ ООН або з відділень ООН у Відні та Женеві.
- В історії ООН мали місце два випадки, коли держави-члени позбавлялися права участі в роботі Генеральної Асамблеї ООН (не в роботі ООН в цілому): у 1974-1994 роках – Південно-Африканська Республіка у зв'язку з проведенням політики апартеїду і у 1992-2000 роках – Союзна Республіка Югославія, яка вважала себе правонаступницею колишньої Соціалістичної Федеративної Республіки Югославії і відмовлялася вступати в ООН як нова держава.
- Діяльність ООН з підтримання миру розпочалася у 1948 році зі створення органу по спостереженню за виконанням умов перемир'я на Близькому Сході.
- Перші збройні сили ООН у складі 10 країн були створені у 1956 році для спостереження за відводом іноземних військ із зони Суецького каналу (Єгипет). Тоді ж вперше ними були використані блакитні берети і шоломи, що стали символами миротворців.
- З 2002 року 29 травня відзначається у світі як Міжнародний день миротворців ООН з тим, щоб віддати шану миротворцям усіх контингентів Організації.

- Міністр закордонних справ України Удовенко Г. Й. у 1997 року був обраний Головою 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Це єдиний випадок за всю історію діяльності ООН, коли український представник зайняв таку високу посаду.
- Представники України неодноразово обиралися заступниками голів Генеральної Асамблеї ООН, керівниками, заступниками керівників і доповідачами головних комітетів Генеральної Асамблеї ООН (Першого, Другого, Четвертого і Шостого). Протягом 25 років поспіль (1946-1971) УРСР обиралася до складу Комісії ООН з прав людини. У 1983 році вона знову була обрана до цього важливого органу, а з перетворенням його у Раду ООН з прав людини у 2005 році знову зайняла чільне місце в ній (2005-2011 роки. З того часу Україна є спостерігачем у Раді).
- Український вчений-юрист Корецький В. М. обирався до складу Комітету ООН з прогресивного розвитку міжнародного права (1947 рік). У 1947-1949 роках він був першим заступником голови Комісії ООН з прав людини, на яку покладалася розробка Загальної декларації прав людини, схваленої Генеральною Асамблеєю 10 грудня 1948 року. У 1961-1970 роках Корецький В.М. був членом і віце-головою Міжнародного суду ООН.

Законодавча база

1. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010
2. Конвенція про права осіб з інвалідністю // Офіційний вісник України від 19.03.2010 – 2010 р., № 17, / № 101 (2009, ст. 3496) /, С. 93, ст. 799, код акта 50027/2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71
3. Конвенція про права дитини // Зібрання чинних міжнародних договорів України від 1990 – 1990 р., № 1, С. 205 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021
4. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції // Відомості Верховної Ради України, 07.12.2007, № 49 // Офіційний вісник України, 22.02.2010, № 10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16
5. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16#Text
6. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод // Офіційний вісник України 16.04.1998, № 13 / № 32 від 23.08.2006 // Голос України 10.01.2001, № 3 // Урядовий кур'єр 17.11.2010, №215 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004
7. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207#Text
8. Декларація про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_318#Text

Історія створення Організації Об'єднаних Націй

9. Віднянський, С. Україна – одна із засновниць ООН : як це відбувалося 60 років тому / С. Віднянський // Політика і час. – 2005. – № 9-10. – С. 3-10.

Розглядаються питання, пов'язані з історією створення Організації Об'єднаних Націй і членства в ній України.

10. Віднянський, С. В. Чому та як Українська РСР стала однією з країн-засновників ООН? / С. В. Віднянський // Український історичний журнал : науковий журнал. – 2015. – № 5. – С. 172-185.
11. Віднянський, С. В. Чому та як Українська РСР стала однією з країн-засновниць ООН? : до 70-річчя ООН і членства в ній України / С. В. Віднянський // Український історичний журнал : науковий журнал. – 2015. – № 6. – С. 175-194.
12. Власенко, С. І. До 70-річчя заснування Організації Об'єднаних Націй : (виставка документів національного архівного фонду, 23 жовтня 2015 року, м. Київ) / С. І. Власенко // Архіви України : науково-практичний журнал. – 2015. – № 5/6. – С. 287-296.
13. Головченко, В. Україна – держава-співзасновник ООН : міфи й історичні реалії / В. Головченко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія : Міжнародні відносини. – 2013. – Вип. 38/39. – С. 12-19.
14. Кремнев, П. П. О дате вступления в силу Устава Организации Объединенных Наций / П. П. Кремнев // Вестник Московского университета. Сер. 11: Право. – 2005. – № 2. – С. 3-22.
15. Крылов, С. Б. История создания Организации Объединенных Наций : разработка текста Устава Организации Объединенных Наций (1944-1945) / С. Б. Крылов ; под ред. Г. И. Тункина. – Москва : ИМО, 1960. – 343 с.
16. Крылов, С. Б. Материалы к истории Организации Объединенных Наций. Вып. 1. Создание текста Устава Организации Объединенных Наций / С. Б. Крылов. – Москва : Издательство АН СССР, 1949. – 344 с.

17. Кульчицька, О. В. Вступ УРСР до ООН як доленосне рішення Ялтинської конференції / О. В. Кульчицька // Культура народів Причорномор'я. – 2013. – № 252. – С. 139-142.
18. Кульчицька, О. В. Українська РСР в ООН у 1945-1991 р. : концептуальний підхід / О. В. Кульчицька // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць. Вип 135. – 2018. – С. 47-52.
19. Организация Объединенных Наций : сборник документов, относящихся к созданию и деятельности / сост.: В. Н. Дурденевский, С. Б. Крылов. – Москва : Госюриздат, 1956. – 375 с.
20. Плойгер, Г. З історії ООН / Г. Плойгер // Історія в середніх і вищих навчальних закладах України. – 2006. – № 1. – С. 27.
21. Снапковський, В. Спільний шлях Української РСР і Білоруської РСР до складу держав-засновниць ООН / Володимир Снапковський // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2017. – № 11. – С. 39-43.

Розглянуто проблеми початкового членства радянських союзних республік в ООН.

22. Сташевський, С. Уберегти планету від жахів воєн : [історія створення ООН] / С. Сташевський // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 20-29.
23. Хронологія ООН : [1945-2001 рр.] // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 139-146.
24. Чекаленко, Л. Україна в ООН : історичний екскурс / Людмила Чекаленко // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2010. – № 5/6. – С. 15-17.

Про вступ України до Організації Об'єднаних Націй в 1945 році.

25. Черниш М. Досвід Ліги Націй при створенні ООН / М. Черниш // Шевченківська весна : історія : матеріали XII Міжнародної наукової конференції студентів, аспірантів та молодих учених «Шевченківська весна-2014 : Історія» : [Київ, 25-28 березня 2014]. – Київ : Логос, 2014. – [Ч. 4]. Історія. – С. 399-401.
26. Юрлов, М. М. Політологічний аналіз історичних передумов створення ООН / М. М. Юрлов // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2011. – Вип. 51. – С. 739-744.

Загальні питання

27. «Глобальні виклики сучасності, що постають перед молоддю в Україні та світі» : [виступ Кофі Аннана, Генерального секретаря ООН] // Світогляд : науково-популярний журнал. – 2008. – № 4. – С. 40-45.
28. «Ми, народи об'єднаних націй.., що об'єдналися за кращий світ» : до 60-річчя Організації Об'єднаних Націй (1945) // Календар знаменних і пам'ятних дат. – 2005. – IV кв. – С. 37-45.
29. Аннан, К. Ми народи : роль Організації Об'єднаних Націй у ХХ столітті : доповідь Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй / Кофі Аннан ; [пер. Н. В. Стрішенець]. – [Б. м., 2001]. – 90 с. : іл.
30. Аннан, К. Мы, народы : роль Организации Объединенных Наций в ХХІ веке / Кофи Аннан // Международная жизнь. – 2000. – № 10. – С. 10-19.
31. Аннан, К. Общая судьба – новая решимость : годовой доклад о работе Организации за 2000 г. / Кофи Аннан. – [Нью-Йорк : Департамент обществ. информ. ООН, 2000]. – VI, 136 с.
32. Аррис, К. Понятие и структура системы ООН : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Международное право / Аррис Кармела. – Москва : Б. и., 1989. – 24 с.
33. Баймуратов, М. А. Организация Объединенных Наций в условиях глобализации : вопросы модернизации и повышения эффективности деятельности : [монография] / М. А. Баймуратов, В. Б. Мелинишин, Ю. А. Волошин. – Мjcrdf : ТрансЛит, 2008. – 272 с.
34. Баймуратов, М. А. Саммит тысячелетия ООН и его значение для развития нового мирового порядка / М. А. Баймуратов // Таврический национальный университет. Ученые записки Таврического национального университета. Т. 18 (57). № 2. Юридические науки. – 2005. – С. 126-132.
35. Барсукова, Н. Б. ООН: цели и задачи в современный период / Н. Б. Барсукова // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2001. – Вип.13. – С. 8-13.

36. Берчак, І. Україна очолила ООН: міжнародна ситуація навколо нашої держави дає надію на поліпшення ситуації, впевнений новий голова Ради Безпеки ООН / Ігор Берчак // Львівська Пошта. – 2017. – 2 лют. (№ 8). – С. 11.
37. Белоусова, Н. Б. Організація Об'єднаних Націй: перспективи еволюції / Н. Б. Белоусова, Б. Бондарчук // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2010. – Вип. 90, ч. 2. – С. 144-147.
- Деякі гіпотези щодо майбутнього ООН лягли в основу цієї статті.*
38. Бобров, Р. Л. Организация Объединенных Наций (международно-правовой очерк) / Р. Л. Бобров, С. А. Малинин. – Изд. 2-е. – Ленинград : Издательство Ленинградского университета, 1960. – 183 с.
39. Бова, І. В. До Дня ООН : [круглий стіл «Роль та місце ООН в сучасній міжнародній системі»] / І. В. Бова // Vivat lex!. – 2016. – 10 листопада (№ 15). – С. 4.
40. Васильев, Н. М. Секретариат – исполнительный механизм ООН / Н. М. Васильев. – Москва : Международные отношения, 1965. – 111 с.
41. Віднянський, С. В. Україна в Організації Об'єднаних Націй : 60 років участі у розв'язанні найважливіших міжнародних проблем / С. В. Віднянський, А. Ю. Мартинов. – Київ : Генеза, 2006. – 238 с.
42. Галака, С. П. Боротьба ООН проти розповсюдження ядерної зброї / С. П. Галака // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 99, ч. 1. – С. 30-35.
43. Голиков, Г. А. Безопасный мир: будущая роль Объединенных Наций / Г. А. Голиков // Борьба с преступностью за рубежом. – 2006. – № 5. – С. 3-7.

44. Гончар, Б. Сучасні виклики міжнародній безпеці і ООН / Б. Гончар // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 39-52.
45. Грозовский, И. Н. Украина в составе ООН как субъект международного права: (историко-правовой аспект) / И. Н. Грозовский // Таврический национальный университет. Ученые записки Таврического национального университета. Т. 18 (57). № 2. Юридические науки. – 2005. – С. 138-143.
46. Денисенко, А. ООН: симфонія миру / А. Денисенко, В. Туркевич // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 95-130.
47. Джантаев, Х. М. Тернистый путь Палестины в ООН: плюсы и минусы членства / Х. М. Джантаев // Вопросы гуманитарных наук. – 2012. – № 6. – С. 82-86.
- Щодо членства Палестини в ООН.*
48. Ефимов, Г. К. Устав ООН – инструмент мира / Г. К. Ефимов. – Москва : Наука, 1986. – 136 с.
49. Єльченко, В. ООН майбутнього / Володимир Єльченко // Дзеркало тижня. – 2019. – 12-18 січня (№ 1). – С. 2.
- Йдеться про те, що для ефективної протидії сучасним світовим загрозам потрібна більш сучасна міжнародна організація, тому саме на це й спрямована реформа, яку розпочав нинішній генеральний секретар ООН Антоніу Гутерріш після вступу на посаду в січні 2017 р.*
50. Заемский В. Ключевые вопросы реформы ООН / В. Заемский // Мировая экономика и международные отношения / РАН, Институт мировой экономики и международных отношений. – Москва, 2008. – № 7. – С. 3-13.
51. Заросило, В. О. Система побудови місій ООН та взаємозв'язок її компонентів / В. О. Заросило // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. – Київ. – 2003. – № 3. – С. 242-252.
52. Зябкин, А. И. Организация Объединенных Наций (ООН) – универсальная международная организация общей компетенции] : учебное пособие / А. И. Зябкин. – Санкт-Петербург : ИВЭСЭП, 2008. – 438, [2] с.

53. Імідж та реалії. Питання та відповіді про Організацію Об'єднаних Націй : що робить ООН? як ООН працює? хто за це платить?. – [Б.м. : б.в., б.р.] – 53с.
54. Коваленко, І. Ми – в раді ООН: нашу державу вкотре обрали до одного з ключових органів цієї міжнародної організації / Ірина Коваленко // Експрес. – 2018. – 12-19 липня (№ 28). – С. 5.
Зазначено, що Генеральна Асамблея ООН обрала Україну до складу Економічної і соціальної ради ООН (ЕКОСОР) на період 2019-2021 років.
55. Козуб, Т. Права України в ООН розширились / Тарас Козуб // Вести (Всеукраїнський випуск). – 2015. – 16 октября (№ 187). – С. 3.
56. Коротко про ООН / Департамент громадської інформації Організації Об'єднаних Націй. – Київ, 2008. – 32 с. : іл.
57. Коруч, У. З. Окремі питання реформування Організації Об'єднаних Націй в контексті сучасних викликів та змін у міжнародних відносинах / У. З. Коруч // Сучасні проблеми правової системи України : збірник матеріалів VII Міжнародної науково-практичної конференції, 26 листопада 2015 р. / Міністерство освіти і науки України, Київський університет права. – Львів : Галиц. вид. спілка, 2015. – Вип. 7. – С. 254-256.
58. Крылов, Н. Б. Принципы участия государств в системе ООН / Н. Б. Крылов. – Москва : Международные отношения, 1986. – 120 с.
59. Лабейри-Менахем. Специализированные учреждения Организации Объединенных Наций / Лабейри-Менахем ; пер. с фр. Ф. А. Кублицкого ; под ред. и с предисл. В. Н. Дурденевского. – Москва : Иностранная литература, 1955. – 236 с.
60. Ларін, М. Методи боротьби з транснаціональною злочинністю (ООН як організатор боротьби зі злочинністю) / М. Ларін // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2002. – 21-27 грудня (№ 51). – С. 11.
61. Марищенко, Л. ООН без ілюзій / Л. Марищенко // Віче: громадсько-політичний і теоретичний журнал. – 2015. – № 13. – С. 48-49.

62. Мартинов, А. Позиція України щодо реформування ООН / А. Мартинов // Політика і час. – 2005. – № 9/10. – С. 18-25.
63. Матіяшек, П. Б. Розпад Радянського Союзу та правонаступництво в ООН: правовий прецедент чи політична необхідність? / П. Б. Матіяшек // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2005. – № 5. – С. 97-104.
64. Международные организации системы ООН: справочник / [сост. А. А. Титаренко ; отв. ред. В. Ф. Петровский]. – Москва : Международные отношения, 1990. – 189, [1] с.
65. Николаева, Э. Н. Консультативные отношения между Организацией Объединенных Наций и международными неправительственными организациями / Э. Н. Николаева // Юрист. – 2000. – № 4. – С. 71-75.
66. Оганесян, А. Реформа ООН : европейский вектор / А. Оганесян // Международная жизнь : научно-политический журнал. – 2011. – № 7. – С. 15-19.
67. О'Доннелл, Ф. М. Глобальна стабільність через багатосторонність і чому сильна ООН є важливою для захисту свободи та процвітання / Ф. М. О'Доннелл / Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 11-15.
68. ООН: структура, досягнення, успіхи // Історія в середніх і вищих навчальних закладах України. – 2005. – № 2. – С. 6-7.
69. ООН і майбутні покоління : матеріали Міжнародного симпозіуму, присвяченого 50-річчю ООН / упоряд. В. Журавський. – Київ : Логос, 1999. – 189 с.
70. ООН і Україна: разом у нове тисячоліття = The UN and Ukraine: into the new millennium together / [Ред. Л. А. Волянська ; пер. С. Медінцев]. – [Б. м. : ООН Україна, 2000]. – 63 с. : іл.
71. ООН. Доклад об осуществлении целей в области развития, сформулированных в Декларации тысячелетия, за 2008 год / Организация Объединенных Наций. – Нью-Йорк : [б. и.], 2008. – 52 с. : ил., табл.
72. Организация Объединенных Наций. Основные факты : справочник. Книга издана и от имени ООН / ред. Неподаев Ю. А., Осадчая О. Е. – Москва : Весь Мир, Инфра-М, 2000. – 424 с.

73. Організація Об'єднаних Націй. Статут Організації Об'єднаних Націй / Організація Об'єднаних Націй. – Київ : Департамент громадської інформації ООН, 2008. – 69 с.
74. Орджоникідзе, С. Новые задачи ООН / С. Орджоникідзе // Международная жизнь : научно-политический журнал. – 2001. – № 4. – С. 45-50.
75. Орлов, А. ООН – всеобщее достояние / А. Орлов // Международная жизнь : научно-политический журнал / МИД РФ. – Москва, 2010. – № 9. – С. 43-53.
76. Основные сведения об Организации Объединенных Наций / Департамент общественной информации. – Нью-Йорк : ООН, 1980. – 177 с.
77. Основные сведения об Организации Объединенных Наций. – Москва : Международные отношения, 1991. – 256 с.
78. Основные факты об Организации Объединенных Наций : книга издана для и от имени ООН / ред. Т. В. Кирсанова ; пер. Н. Л. Некрасова. – Москва : Весь Мир, 2005. – 456 с.
79. Пан Ги Мун. Глобальная повестка дня / Пан Ги Мун // Международная жизнь : научно-политический журнал / МИД РФ. – Москва, 2009. – № 4. – С. 3-13.

Генеральний секретар ООН про діяльність організації.

80. Петрова, Т. В. Организационно-правовые формы деятельности продовольственной и сельскохозяйственной организации ООН (ФАО) в области развития сельского хозяйства : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.06 Аграрное, земельное, экологическое, природоресурсовое право / Т. В. Петрова. – Москва : Б. и., 1983. – 24 с.
81. Прокуронова, С. С. ООН : конспект лекций / С. С. Прокуронова. – Санкт-Петербург : Изд-во Михайлова В. А., 2000. – 45 с. – (Высшее профессиональное образование).
82. Путівник по ООН // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 147-157.
83. Репецький, В. М. Імплементція міжнародного гуманітарного права в діяльності ООН / В. М. Репецький // Актуальні проблеми політики. – Одеса : Юридична література, 2003. – Вип. 16. – С. 262-265.

84. Сагомоян, А. А. Испанский вопрос в ООН в 1946 году / А. А. Сагомоян // Вопросы истории. – Москва, 2002. – № 3. – С. 32-50.
85. Серова, О. В. Реформування ООН – відповідь на виклики ХХІ століття / О. В. Серова // Юридична наука та правоохоронна діяльність : матеріали міжвузівської науково-практичної конференції молодих учених (18 травня 2005 р.). – 2005. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2005. – Вип. 6. – С. 210-212.
86. Спеціалізовані установи системи ООН : [навчальний посібник] / [Бруз В. С., Грабажей В. М., Єлфімов В. О. та ін. ; голов. ред. Тимошик М. С.]. – Київ : Либідь, 1995. – 115, [1] с.
87. Сташевський, С. ООН – дитя жорстоких битв, історичних перемог і дипломатичних здобутків : до 60-річчя утворення ООН / С. Сташевський // Голос України. – 2005. – 22 квітня (№ 74). – С. 8-9.
88. Степко, О. М. Інформаційна діяльність ООН : автореферат дис... канд. політ. наук : 23.00.04 / О. М. Степко // Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2004. – 21 с.
89. Тасмагамбетова, Д. Т. Деятельность ООН в условиях глобализации : автореферат дис. на соиск. учен. степ. канд. полит. наук. 23.00.02 / Д. Т. Тасмагамбетова. – Алматы (Респ. Казахстан), 2001. – 32 с.
90. Теличкин, А. А. Управление гражданской полицией ООН : монография / А. А. Теличкин. – Харьков : Национальный университет внутренних дел, 2003. – 425 с.
91. Требін М. П. ООН на шляху реформ / М. П. Требін // Вісник Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого : збірник наукових праць. – Харків, 2018. – № 4. – С. 76-100. – (Серія : Соціологія).
92. Турянський, І. Цікаві факти про ООН / І. Турянський // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2015. – № 12. – С. 12-15.
Розглянуто низку цікавих фактів про світову Організацію та участь у її діяльності України.
93. Україна – ООН: 68 років партнерства та співпраці // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2013. – № 11. – С. 6-7.
Розглянуто партнерство та співпраця України та ООН.

94. Україна та Організація Об'єднаних Націй. – [Б. м.] : Інформаційний центр ООН в Україні, [Б. р.] – 14 с. : фот.
95. Хлестов, О. Н. ЮНИДО (Организация Объединенных Наций по промышленному развитию) / О. Н. Хлестов, Ю. А. Родионов. – Москва : Международные отношения, 1990. – 184 с.
96. Хронологія ООН // Пам'ять століть : історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 139-146.
97. Цирфа, Ю. Основні виклики сучасності: ООН пропонує сценарій глобальних рішень / Ю. Цирфа // Віче : громадсько-політичний і теоретичний журнал. – 2013. – № 19. – С. 8-9.
98. Чайковський, Ю. В. Свобода і відповідальність у діяльності ООН / Ю. В. Чайковський // Актуальні проблеми держави і права : збірник наукових праць / Одеська національна юридична академія – Одеса : Юридична література, 2007. – Вип. 34. – С. 43-46.
99. Чижмарь, К. І. Становлення системи консультативного обслуговування держав-членів ООН у реалізації принципу рівноправності жінок і чоловіків / К. І. Чижмарь // Часопис Київського університету права. – 2002. – № 3. – С. 77-82.
100. Юрлов, М. Глобальні проблеми людства як фактор посилення ролі ООН у сучасному світі / Михайло Юрлов // Наукові записки інституту законодавства Верховної Ради України. – 2011. – № 6. – С. 155-161.

Розглянуто глобальні проблеми людства як фактор, що посилює необхідність посилення ролі ООН як міжнародного політичного інституту у сучасному світі через її всеохоплюючу модернізацію та інституційне реформування головних органів та інших елементів системи ООН.

101. Юрлов, М. Політико-правовий статус спеціалізованих установ ООН / Михайло Юрлов // Наукові записки інституту законодавства Верховної Ради України. – 2011. – № 5. – С. 150-156.

Розглянуто політологічні та правові аспекти організації та діяльності спеціалізованих установ ООН, їх ролі у сучасному світі та вирішенні глобальних проблем людства, модернізації окремих міжнародних політичних інститутів в умовах необхідності загального реформування ООН на сучасному етапі.

Генеральна Асамблея

102. 71 сесія Генеральної асамблеї ООН // Зовнішні справи : науковий журнал. – Київ, 2016. – № 9. – С. 5. – (Політичні науки).

103. Ветрова, А. Генассамблея ООН призвала Россию вывести войска из Крыма и освободить пленных украинских моряков / Анна Ветрова // Факты и комментарии. – 2018. – 20-26 декабря (№ 50). – С. 2.

Йдеться про перемогу, яку одержала Україна на міжнародній арені: Генеральна Асамблея ООН ухвалила ініційовану Україною резолюцію «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя (Україна), а також частин Чорного та Азовського морів».

104. Генасамблея ООН і кримська резолюція // Голос України. – 2014. – 28 березня (№ 58). – С. 7.

Обговорення ситуації в Україні у Генеральній Асамблеї ООН.

105. Ефимов, Г. К. Генеральная Ассамблея ООН / Г. К. Ефимов. – Москва : Международные отношения, 1969. – 191 с.

106. Жоган, М. ООН вимагає від Москви роззброїти Крим / Маріанна Жоган // Газета по-українськи. – 2019. – 13 грудня (№ 97). – С. 5.

Йдеться про те, що 9 грудня Генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй удруге ухвалила резолюцію про демілітаризацію анексованого Росією Криму.

107. Кислиця, С. Сергій Кислиця: «Наша участь в ООН – це не теоретична справа, а питання виживання країни» / Сергій Кислиця ; бесіду вів Володимир Ільченко // Урядовий кур'єр. – 2020. – 25 лютого (№ 36). – С. 2.

Подано матеріали бесіди з постійним представником України при ООН Сергієм Кислицею про мету своєї діяльності на посаді та про підсумки засідання Генеральної асамблеї ООН, присвячене ситуації на тимчасово окупованих територіях України.

108. Комітет Генасамблеї ООН підтримав проект резолюції по Криму // Голос України. – 2019. – 16 листопада (№ 220). – С. 1, 5.

Йдеться про проект резолюції про захист прав людини в Криму в умовах російської окупації, підтриманий Третім комітетом Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй (ООН).

109. Кримське питання – у фокусі Генасамблеї ООН // Журнал Крим Інформ. – 2018. – № 8. – С. 4-5.

Розглянуто питання окупації Криму Росією та численних порушень прав людини державою-окупантом, які неодноразово піднімалися українською делегацією під час різноманітних заходів, що відбувалися в рамках 73-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН.

110. Пасова, Т. Генасамблея ООН закликає припинити загрозливу мілітаризацію Криму / Тетяна Пасова // Голос України. – 2019. – 11 грудня (№ 237). – С. 11.

Йдеться про ухвалену Генеральною Асамблеєю ООН резолюцію «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя (Україна), а також частин Чорного та Азовського морів».

111. Правила процедури Генеральної Ассамблеї : с изменениями и дополнениями, принятыми Генеральной Ассамблеей на 31 декабря 1963 года. – Нью-Йорк : [б.в.], 1964. – 62 с.

112. Сироїд, Т. Л. Діяльність Генеральної Асамблеї ООН у протидії кіберзлочинності / Т. Л. Сироїд // Справедливість у юриспруденції : теорія та практика : збірник матеріалів Міжнародної юридичної науково-практичної конференції : тези наукових доповідей (23 лютого 2017 р.) / Міжнар. юрид. наук.-практ. Інтернет-конф. «Актуальна юриспруденція». – Київ : АртЕк, 2017. – С. 54-58.

113. Солодовников, В. На XV сессии Генассамблеи ООН в 1960 году... / Василий Солодовников // Международная жизнь : научно-политический журнал. – 2006. – № 6. – С. 112-122.

Стаття присвячена важливій події – 14 грудня 1960 року XV сесія Генеральної Асамблеї ООН прийняла Декларацію про надання незалежності колоніальним країнам і народам.

114. Таукач, О. На вищому рівні: 70-та сесія Генеральної Асамблеї ООН набирає обертів / Олександр Таукач // Голос України. – 2015. – 26 вересня (№ 179). – С. 1, 5.

115. Україна ініціювала спецзасідання ООН // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2020. – 14-20 лютого (№ 6). – С. 2.

Зазначено, що 20 лютого 2020 року за ініціативи України Генеральна Асамблея ООН проведе спеціальне засідання щодо ситуації на тимчасово окупованих територіях України. У дискусії візьме участь голова Міністерства закордонних справ Вадим Пристайко.

116. Яновский, М. В. Генеральная Ассамблея ООН / М. В. Яновский // Антологія української юридичної думки. Т. 9 : Юридична наука радянської доби. – Київ : Юридична книга, 2004. – С. 792-813.

Рада Безпеки

117. Батршин, Р. Р. Санкции Совета Безопасности ООН и проблемы их применения / Р. Р. Батршин // Российская юстиция. – 2005. – № 4. – С. 62-68.

118. Білоцький, С. Діяльність Ради Безпеки ООН протягом 2011 року / С. Білоцький // Міжнародне право. – 2012. – № 1. – С. 353-354.

119. Бруз, В. Сучасні реалії: Рада безпеки ООН, проблеми реформування / В. Бруз // Науковий світ. – 2004. – № 8. – С. 10-12.

120. Власенко, В. ООН: Росія перешкоджає встановленню миру на Донбасі / Вікторія Власенко // Урядовий кур'єр. – 2018. – 1 листопада (№ 205). – С. 3.

Надано інформацію про засідання Ради Безпеки ООН, присвячене ситуації в Україні.

121. Власенко, В. Рада Безпеки ООН: дії росіян у Керченській протоці важко виправдати : Москву звинувачено в порушенні норм міжнародного права. Проте Кремль живе у паралельній реальності / Вікторія Власенко // Урядовий кур'єр. – 2018. – 28 листопада (№ 224). – С. 1-2.

Надано інформації про екстрену нараду Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (ООН) у Нью-Йорку в зв'язку із захопленням російськими прикордонниками українських моряків і суден Військово-морських сил (ВМС) України в Азовському морі.

122. Галаджий, Е. Победа или бюрократическая рокировка в Совбезе ООН?: Украина, став непостоянным членом Совбеза ООН, получила право формировать повестку дня на самой сильной международной дипломатической площадке мира / Елена Галаджий // Комсомольская правда в Украине (Киевский выпуск). – 2015. – 17 октября (№ 229). – С. 2.

Про ефективність головування України в Раді Безпеки ООН в якості непостійного члена Радбезу.

123. Глава МЗС України закликав реформувати Раду безпеки ООН // Народна армія. – 2017. – 23 лютого (№ 8). – С. 2.

Думки міністра закордонних справ України Павла Клімкіна щодо реформування Ради Безпеки ООН для усунення зловживання правом вето постійними членами.

124. Годованик, Є. В. Історико-правові аспекти створення Ради Безпеки ООН // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2008. – Вип. 41. – С. 170-177.
125. Годованик, Є. В. Організаційно-правові аспекти реформування Ради Безпеки ООН на сучасному етапі // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. Корецького В. М. НАН України, 2010. – Вип. 49. – С. 601-608.
126. Годованик, Є. В. Перспективи реформування Ради Безпеки ООН / Є. В. Годованик, О. В. Деремо // Вісник Маріупольського державного університету : збірник наукових праць. – Маріуполь : Маріупольський державний університет, 2017. – С. 50-55. – (Серія: Право ; вип. 14).
127. Годованик, Є. В. Рада Безпеки ООН : міжнародно-правовий статус та актуальні проблеми реформування : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 – Міжнародне право / Є. В. Годованик ; наук. кер. М. О. Баймуратов ; Інститут законодавства Верховної Ради України. – Київ : [Б. в.], 2011. – 20 с.

128. Годованик, Є. В. Роль Ради Безпеки ООН у захисті прав людини : міжнародно-правові аспекти / Є. В. Годованик // Національні та міжнародні механізми захисту прав людини : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 19-20 вересня 2008 р. / МВС України, Харківський національний університет внутрішніх справ. – Харків : ХНУВС, 2008. – С. 151-155.
129. Головин А. В. Роль Совета Безопасности ООН на последнем этапе иракского кризиса (2003 г.) / А. В. Головин // Вестник Московского университета. – 2010. – Вып. 1. – С. 95-107.
130. Головування України в Раді Безпеки ООН : збірник документів / Міністерство закордонних справ України ; [редкол.: А. М. Зленко та ін. ; упоряд.: А. П. Бешта, Л. М. Колотілова]. – Київ : Юрінком Інтер, 2001. – 630, [1] с., [4] арк. кольор. іл.
131. Горбач, В. Членство в Раді Безпеки ООН зміцнить наші міжнародні позиції / Володимир Горбач // Газета по-українськи. – 2015. – 20 жовтня (№ 84). – С. 4.
Обрання України непостійним членом Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй на 2016–2017 роки.
132. Грачова, В. В. Роль Ради Безпеки ООН та Генеральної Асамблеї ООН у забезпеченні міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом / В. В. Грачова // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 4. – С. 359-364.
133. Губань, Р. «Європейський концерт», чи «діалог цивілізацій» : (до реформи Ради Безпеки ООН) // Підприємництво, господарство і право. – 2005. – № 12. – С. 140-144.
134. Губань, Р. Проблеми реалізації проектів реформи Ради Безпеки ООН / Р. Губань // Юридичний журнал. – 2007. – № 11. – С. 64-73.
135. Жукорська, Я. М. Напрями реформування ООН: Рада Безпеки / Я. М. Жукорська // Право і суспільство. – 2015. – № 4. – С. 8-12.
Досліджується питання підвищення ефективності діяльності ООН. Особливий акцент ставиться на реформування Ради Безпеки.

136. Заемский, В. Ф. Дискуссия вокруг реформы СБ ООН // Мировая экономика и международные отношения / РАН, Институт мировой экономики и международных отношений. – Москва, 2008. – №11. – С. 24-31.
- В статті мова йде про оновлення Ради Безпеки ООН, а саме про розширення членського складу Ради та робочі методи, що використовує Рада Безпеки в своїй діяльності.*
137. Калядин, А. В какой реформе нуждается Совет Безопасности ООН / А. Калядин // Мировая экономика и международные отношения / РАН, Институт мировой экономики и международных отношений им. Е. М. Примакова. – Москва, 2016. – Т. 60, № 7. – С. 48-59.
138. Калядин, А. Вопросы регионального разоружения в ракурсе Совета Безопасности ООН / А. Калядин // Мировая экономика и международные отношения / РАН, Институт мировой экономики и международных отношений им. Е. М. Примакова. – Москва, 2015. – № 1. – С. 5-16.
139. Касинюк, І. В. Санкції Ради Безпеки ООН за вчинення актів агресії: на прикладі санкцій щодо агресії Іраку проти Кувейту / Касинюк І. В. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право / ДВНЗ «Ужгородський національний університет», Юридичний факультет. – Ужгород, 2016. – Вип. 37, т. 3. – С. 127-130.
140. Ковальков, О. Л. «Афганське питання» в роботі Ради Безпеки та Генеральної Асамблеї ООН у січні 1980 р. / О. Л. Ковальков // *Universum historiae et archeologiae* / Дніпровський національний університет ім. О. Гончара ; редкол.: С. І. Світленко, Ю. А. Святець, Д. В. Архірейський [та ін.]. – Дніпро, 2018. – Т. 1, Вип. 1/2. – С. 81-93.
141. Кульчицька, О. В. Непостійне членство України в Раді Безпеки ООН: минуле та сучасне / О. В. Кульчицька // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць. – 2017. – Вип. 120. – С. 122-125.
142. Малишева, Ю. В. Умови ефективності цілеспрямованих міжнародно-правових санкцій Ради Безпеки ООН / Ю. В. Малишева // Часопис Київського університету права. – 2014. – № 3. – С. 284-288.

143. Малишева, Ю. В. Цілеспрямовані санкції та їх застосування Радою Безпеки ООН : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 / Малишева Юлія Владиславівна ; НАН України, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького. – Київ, 2016. – 22 с.
144. Мартинов, А. Ю. Діяльність української дипломатії у Раді Безпеки ООН (2016–2017 рр.) / А. Ю. Мартинов // Міжнародні зв'язки України : наукові пошуки і знахідки. – 2018. – Вип. 27. – С. 146-163.
145. Матвієнко, В. М. До питання про реформування Ради Безпеки ООН / В. М. Матвієнко // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 99, ч. 1. – С. 20-23.
146. Остапенко, Н. Реформа Ради Безпеки ООН як засіб подолання кризи ефективності Організації / Наталія Остапенко // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2019. – № 1. – С. 53-55.
- Розглядається діяльність та можливість реформування Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй.*
147. Правова модернізація Ради Безпеки ООН: проблеми теорії та практики / [за ред. М. О. Баймуратова] ; Міністерство освіти і науки України, Маріупольський державний університет. – Одеса : Фенікс, 2013. – 266, [2] с. – Бібліогр.: с. 238–267.
148. Примаченко, І. В. Вплив санкцій Ради Безпеки ООН на економіку транзитивних країн (на прикладі Союзної Республіки Югославія) / І. В. Примаченко // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2001. – Вип. 26 : [Матеріали науково-практичної конференції «Економічна безпека в стратегії ринкових реформ (приклад України)»]. – С. 261-264.
149. Пристайко, В. Роль Контртерористичного комітету Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй у запобіганні та протидії тероризму у світі / Пристайко Валерій // Протидія терористичній діяльності : міжнародний досвід і його актуальність для України : матеріали міжнародної науково-практичної конференції 30 вересня 2016 р. – Київ : Національна академія прокуратури України, 2016. – С. 275-277.

150. Рабцевич, О. И. Место и роль совета безопасности ООН в системе международной уголовной юстиции / О. И. Рабцевич // Российская юстиция. – 2008. – № 5 (+ Полнотекст. док.). – С. 36-40 .
151. Сафаров, Э. Ф. Проблемы эффективности в деятельности Совета Безопасности ООН по обеспечению международного мира и безопасности / Э. Ф. Сафаров // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – Харків : ХНУ, 2009. – № 872. Серія «Право». Вип. 6. – С. 286-292. – Библиогр.: с. 291-292.
152. Семчинський, К. В. Реформування Ради Безпеки ООН: виклики і перспективи для України на сучасному етапі / Семчинський К. В. // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць. – Київ, 2017. – Вип. 117 (№ 2) – С. 282-286.
153. Трипольська, М. І. Проблемні питання реформування Ради Безпеки ООН / М. І. Трипольська // Держава та регіони. Серія : Право. – 2014. – № 4. – С. 172-174.
- Встановлено, що Рада Безпеки ООН є основним органом ООН, на який покладено забезпечення міжнародного миру та безпеки.*
154. Україна дістала в ООН потужну підтримку свого суверенітету // Народна армія. – 2018. – 1 листопада (№ 44). – С. 2.
- Наведено результати засідання Ради Безпеки ООН з українського питання, що відбулось за ініціативи України й за підтримки країн Євросоюзу.*
155. Україна закликає ООН реформувати Раду безпеки // Народна армія. – 2018. – 22 листопада (№ 47). – С. 2.
- Висвітлено позицію України у питанні відповідності Ради Безпеки ООН сучасним викликам міжнародної безпеки.*
156. Червінка, І. М. Членство України в Раді Безпеки ООН 2016–2017: результати та перспективи / І. М. Червінка, Н. М. Черновол // Вісник Львівського університету. Серія : Міжнародні відносини. – 2017. – № 41. – С. 128-136
157. Шатуновский-Бюрно, С. В. Совет Безопасности ООН и современный мир / С. В. Шатуновский-Бюрно // Право и политика. – 2000. – № 12. – С. 98-105.

Міжнародний суд ООН

158. Алиев, Ш. М. К вопросу о взаимодействии Совета Безопасности ООН и Международного суда ООН / Ш. М. Алиев. // Вестник Московского университета : Серия 11 : Право. – 2010. – № 5. – С. 107-115.
159. Алямкін, Р. Практика Міжнародного Суду ООН із делімітації континентального шельфу та виключної економічної зони на прикладі спору між Україною та Румунією / Руслан Алямкін // Віче : громадсько-політичний і теоретичний журнал. – 2010. – № 16. – С. 18-21 : карти.
160. Братко, І. В. Міжнародний суд ООН у розвитку міжнародного права / І. В. Братко // Часопис Київського університету права. – 2016. – № 4. – С. 365-368.
- Досліджуються питання діяльності Міжнародного суду ООН у формуванні міжнародного права. Розглянуто участь МС ООН у процесах правотворчості як частини розвитку міжнародного права.*
161. Величковский, А. В. Юрисдикция международного суда ООН : автореферат. дис. на соиск. учен. степ. канд. юрид. наук. 12.00.10 / Белорусский государственный университет. – Минск, 2003. – 20 с.
162. Велічук, С. М. Прецедент в системі джерел міжнародного права (на прикладі діяльності Міжнародного Суду ООН) / С. М. Велічук // Український часопис міжнародного права. – 2013. – № 3. – С. 34-40.
- Досліджуються деякі доктринальні підходи вітчизняних та зарубіжних юристів-міжнародників щодо місця та значення прецеденту в системі джерел міжнародного права.*
163. Галан, В. О. Вплив міжнародного суду ООН на розвиток інституту міжнародного правонаступництва держав / В. О. Галан // Юридична осінь 2010 року : збірник тез доповідей та наукових повідомлень учасників всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених та здобувачів (23-24 листопада 2010 р.) / Національна юридична академія України. – Харків : Національна юридична академія України, 2010. – С. 65-67.

164. Городиський, І. М. До питання ієрархії джерел міжнародного права у світлі ст. 38(1) статуту Міжнародного Суду ООН / І. М. Городиський // Альманах міжнародного права. – 2015. – Вип. 9. – С. 73-81.
165. Каламкарян Р. А. Международный Суд ООН: становление и развитие // Государство и право. – Москва, 2011. – № 5. – С. 62-71.
166. Каламкарян, Р. А. Международный суд как главный судебный орган Организации Объединенных Наций / Р. А. Каламкарян // Международное право и международные организации. – 2013. – № 2. – С. 220-232. – Библиогр. : с. 231-232.
167. Каламкарян, Р. А. Роль Международного Суда ООН в деле поддержания международного правопорядка / Р. А. Каламкарян // Международное право и международные организации. – 2013. – № 1. – С. 92-103. – Библиогр. : с. 103 .
168. Каламкарян, Р. А. Совет Безопасности ООН и Международный суд ООН: взаимодействие в интересах упрочения международного правопорядка / Р. А. Каламкарян // Государство и право. – 2008. – № 4. – С. 57-66.
169. Каламкарян, Р. А. Совет Безопасности ООН и Международный Суд ООН: вклад в дело обеспечения международной безопасности и правопорядка / Р. А. Каламкарян // Государство и право. – 2007. – № 6. – С. 74-84.
170. Караман, І. Рішення Міжнародного суду ООН у справі про делімітацію в Чорному морі / І. Караман // Право України. – 2012. – № 3-4. – С. 242-250 : карти.

У статті аналізуються основні положення рішення Міжнародного суду ООН про делімітацію морських просторів між Румунією та Україною в Чорному морі від 3 лютого 2009 р. у світлі теорії та практики права міжнародної морської делімітації.

171. Київець, О. *Opinio juris* як кваліфікуюча ознака міжнародного звичаю: практика міжнародного суду ООН / О. Київець // Юридична Україна : правовий часопис / Київський регіональний центр Академії правових наук України; Юрінком Інтер. – Київ, 2010. – № 6 (90). – С. 115-121.

*Автор досліджує основні доктринальні підходи щодо розуміння феномену *opinio juris* в рішеннях Міжнародного Суду ООН.*

172. Кожевников, Ф. И. Международный суд ООН: организация, цели, практика / Ф. И. Кожевников, Г. В. Шармазанов. – Москва : Международные отношения, 1971. – 160 с.
173. Колесник, В. В. Временные меры в практике Международного Суда ООН / В. В. Колесник // Международное публичное и частное право : научно-практическое и информационное издание / Юрист. – Москва, 2003. – № 2. – С. 26-34.
174. Кононенко, В. П. Вирішення територіальних спорів міжнародним судом ООН : теорія і практика : автореферат дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.11 – Міжнародне право / В. П. Кононенко ; НАН України, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – Київ, 2019. – 40 с.
175. Кононенко, В. П. Декларативность прецедентной практики Международного Суда ООН / В. П. Кононенко // Альманах міжнародного права. – 2015. – Вип. 7. – С. 99-106.
Аналізується правова природа рішень Міжнародного Суду ООН, співвідношення їх прецедентного характеру з декларативною теорією.
176. Кононенко, В. П. Доказування в міжнародному суді ООН / В. П. Кононенко // Правова держава. – 2018. – № 32. – С. 176-182.
Визначено поняття доказування у міжнародній судовій процедурі, аналіз об'єкта і предмета доказування в Міжнародному Суді ООН.
177. Кононенко, В. П. Вирішення територіальних спорів Міжнародним Судом ООН: теорія і практика : монографія / В. П. Кононенко. – Київ ; Одеса : Фенікс, 2018. – 437 с.
178. Кононенко, В. П. Вирішення територіальних спорів міжнародним судом ООН: теорія і практика : автореферат дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.11 / Кононенко Валерій Петрович ; НАН України, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького. – Київ, 2019. – 40 с.
179. Крылов, С. Б. Международный Суд Организации Объединенных Наций: (вопросы международного права и процесса в его практике за десять лет – 1947-1957) / С. Б. Крылов. – Москва : Госюриздат, 1958. – 168 с.
180. Международный суд. Главный судебный орган Организации Объединенных Наций: вопросы и ответы. – Нью-Йорк : ООН, 2001. – 80 с.

181. Мирзаев, Ш. Ш. Юрисдикция международного суда ООН : основные подходы и пути расширения : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / Мирзаев Шухрат Шавкатович ; Министерство иностранных дел Республики Узбекистан, Университет мировой экономики и дипломатии. – Ташкент, 2008. – 29 с.
182. Мних, А. М. Ключові аспекти діяльності Міжнародного Суду ООН / А. М. Мних // Економіка. Фінанси. Право. – 2005. – № 8. – С. 21-25.
183. Наполова, О. Целесообразность существования Международного суда ООН : почему подорван авторитет? : особенности деятельности данной судебной инстанции / Ольга Наполова // Юридична газета. – 2013. – 5 березня (№ 10). – С. 38-39.
184. Пашинський, А. Значення рішень Міжнародного Суду ООН для міжнародної правотворчості / Анатолій Пашинський // Український часопис міжнародного права. – 2015. – № 1. – С. 98-103.
- Мова йде про правову природу та роль рішень Міжнародного Суду ООН в сучасному міжнародному праві.*
185. Пташенчук, О. М. Застосування Міжнародним Судом ООН джерел міжнародного права з метою встановлення порушення міжнародно-правового зобов'язання як складового елементу протиправного діяння держави / О. М. Пташенчук // Право і суспільство. – 2015. – № 5, Ч. 3. – С. 38-42.
- Досліджується проблематика застосування Міжнародним Судом ООН джерел міжнародного права з метою встановлення порушення міжнародно-правового зобов'язання.*
186. Ревега, К. Міжнародний суд ООН: організація, компетенція, судочинство / К. Ревега // Теоретичні та практичні проблеми становлення правової держави в Україні. Вип. 2. Матеріали доповідей і тези виступів наукової конференції викладачів, аспірантів та студентів юридичного факультету Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича : 4-5 травня 1995 р. – Чернівці : Чернівецький університет, 1995. – С. 247-250.

187. Ржевська, В. С. Відносини між Міжнародним Судом та Радою Безпеки в системі ООН / В. С. Ржевська // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2006. – Вип. 62. Ч. 2. – С. 210-216.
188. Савчук, К. О. Міжнародний суд ООН як засіб мирного розв'язання міжнародних спорів у сучасному міжнародному праві / К. О. Савчук, О. І. Мельничук // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 4. – С. 341-347.
- Висвітлюється історія створення цього юридичного органу Організації Об'єднаних Націй. Міжнародно-правовою основою діяльності Міжнародного Суду ООН є положення розділу XIV Статуту ООН, Статут Міжнародного Суду ООН, а також його регламент.*
189. Терещенко, О. В. Історія становлення міжнародного суду ООН / О. В. Терещенко // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – 2011. – № 52. – С. 498-503.
190. Тимченко, Л. Проблема біпартизму з позиції міжнародного суду ООН / Л. Тимченко // Юридичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 22-25.
191. Шапорда, Е. П. Основные направления усиления правозащитной функции Международного Суда ООН / Е. П. Шапорда // Правове життя сучасної України : матеріали міжнародної наукової конференції професорсько-викладацького складу, присвяченої 15-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 165-річчю Одеської школи права, 20-21 квітня 2012 / Національний університет «Одеська юридична академія». – Одеса : Фенікс, 2012. – Т. 1. – С. 396-398.
192. Шпак, І. В. Вплив практики Міжнародного Суду ООН на розвиток системи звичаєвого міжнародного права / І. В. Шпак // Актуальні проблеми держави і права : збірник наукових праць / Одеська національна юридична академія. – Одеса : Юридична література, 2011. – Вип. 62. – С. 357-365.

Правові аспекти діяльності ООН

193. Адаптоване керівництво до Конвенції ООН проти корупції : [правові інструменти, які регулюють діяльність по запобіганню, протидії та боротьбі з корупцією] / [Фролов М. О. ; за ред. П. Г. Павличенка, Р. Г. Рябошапки]. – Київ : [б. в.], 2008. – 24 с.
194. Базов, О. Деякі питання щодо визначення злочину агресії в міжнародному кримінальному праві / Олександр Базов // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2018. – № 1. – С. 123-133 : портр.
- У статті проаналізовано основні етапи становлення в доктрині міжнародного права правових норм про відповідальність за агресію, за ведення агресивної війни.*
195. Бакай, М. Кримінально-правова характеристика зловживання впливом як виду злочину за міжнародними антикорупційними нормативно-правовими актами / М. Бакай // Юридичний журнал «Право України». – 2011. – № 8. – С. 351-359.
- Аналізуються положення Конвенції ООН проти корупції та Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією, в яких характеризується такий різновид корупційного діяння, як зловживання впливом.*
196. Білас, І. Г. Міжнародно-правові аспекти функціонування ООН в сучасних умовах викликів та загроз міжнародній безпеці / І. Г. Білас // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин. – 2011. – Вип. 99, Ч. 1. – С. 24-29.
197. Богданов, О. В. Штаб-квартира ООН в Нью-Йорке (международно-правовые вопросы) / О. В. Богданов. – Москва : Международные отношения, 1976. – 128 с.
198. Бойко, І. І. Міжнародний раціоналізм ООН / І. І. Бойко // Зовнішня торгівля : право та економіка. – 2009. – № 5. – С. 118-123.

199. Болтов, О. Є. Роль ООН в забезпеченні міжнародної безпеки після «холодної війни» (міжнародно-правові питання) : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Міжнародне право / О. Є Болтов. – Київ : Радянська школа, 1999. – 20 с.
200. Бруз, В. Проблема санкцій ООН: їх доцільність та ефективність / В. Бруз // Політика і час. – 1997. – № 5-6. – С. 47-51.
201. В Україні цьогоріч з'явиться «посол ООН» // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2019. – 1-7 лютого (№ 5). – С. 2.
- За словами постійного представника України при ООН Володимира Єльченка, у системі Організації Об'єднаних Націй у 2019 році впроваджується інститут послів, який з'явиться, в тому числі, і в Україні.*
202. Виноградов, С. В. Международно-правовое регулирование охраны окружающей среды: роль механизма ООН/ : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Международное право / С. В. Виноградов. – Москва : [Б. и.], 1981. – 20 с.
203. Гончаренко, І. О. Превентивна і миротворча діяльність ООН у політико-правовому вимірі / І. О. Гончаренко // Науковий вісник Дипломатичної академії України. Вип. 10. Зовнішня політика і дипломатія: погляд із ХХІ століття. Ч. 1 / Дипломатична академія України. – 2004. – С. 429-446.
204. Декларація про права осіб, які належать до національних або етнічних, релігійних і мовних меншин (ООН, 1992 р.) / Українська Правнича Фундація. – Київ : Українська Правнича Фундація, 1995. – 8 с.
205. Джихад Маджед Мохаммад Аль Шару. Інституційні механізми і процедури ООН в сфері боротьби з расизмом і расовою дискримінацією : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 / Джихад Маджед Мохаммад Аль Шару ; НАН України, Інститут держави і права ім. В. М. Корецького. – Київ, 2018. – 19 с.

206. Дроздов, О. М. До проблеми перегляду судових рішень на підставі встановлення комітетом з прав людини ООН порушення Україною міжнародних зобов'язань / О. М. Дроздов // Адвокат. – 2011. – № 12. – С. 11-18.
207. Іващенко, В. Роль Організації Об'єднаних Націй у розвитку міжнародного кримінального права / В. Іващенко // Підприємництво, господарство і право. – 2003. – № 6. – С. 63-66.
208. Карпенко, Є. М. Діяльність Інтерполу та Організації Об'єднаних націй у запобіганні незаконному обігу наркотиків / Є. М. Карпенко // Економіка. Фінанси. Право : щомісячний інформаційно-аналітичний журнал. – 2010. – № 7. – С. 33-39.
209. Картунов, О. Політико-правовий аналіз діяльності ООН щодо підвищення статусу національних меншин / Олексій Картунов, Петро Муцький // Магістеріум / редкол.: Рябов С. Г. (голова) та ін. ; Національний університет «Києво-Могилянська академія». – Київ : Стилос, 2002. – Вип. 10. Політичні студії. – С. 78-87.
210. Кешнер, М. В. Экономические санкции ООН : тенденции развития форм осуществления / М. В. Кешнер // Международное право и международные организации. – 2015. – № 2. – С. 139-146.
211. Книш, С. Міжнародно-правове співробітництво держав – членів ООН у боротьбі з нелегальною міграцією / С. Книш // Вісник Львівського університету ім. Івана Франка : збірник наукових праць. Спецвипуск / Львівський національний університет імені Івана Франка. – Львів, 2007. – С. 141-144. – (Серія міжнародні відносини. Вип. 22).
212. Кожевников, Ф. И. Комиссия международного права ООН : функции и деятельность / Ф. И. Кожевников, Э. С. Кривчикова. – Москва : Международные отношения, 1977. – 102 с.
213. Кондратюк, Т. В. Складники прийнятої в системі ООН сімейної політики держави / Т. В. Кондратюк // Економіка та держава : міжнародний науково-практичний журнал. – 2012. – № 2. – С. 107-110.

У статті досліджено концепцію державно-управлінської сімейної політики, розроблену в системі ООН. Охарактеризовано складові частини цієї політики.

214. Костюк, В. Л. Право на працю у контексті Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю: сутність, проблеми та перспективи законодавчого регулювання / Віктор Леонтійович Костюк, Іван Іванович Яцкевич // Соціальне право. – 2017. – № 2. – С. 49-57.
Досліджуються ключові теоретико-правові аспекти права на працю осіб з інвалідністю, виходячи з особливостей доктрини трудового права, актів трудового законодавства.
215. Костюк, В. Роль Організації Об'єднаних Націй та Міжнародної організації праці у міжнародно-правовому регулюванні трудової правосуб'єктності / Віктор Костюк // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2012. – № 4. – С. 151-157 : портр.
216. Лебідь, В. П. Поняття та критерії виділення правозахисних міжнародних неурядових організацій в системі ООН / В. П. Лебідь // Часопис Київського університету права. – 2016. – № 3. – С. 421-424.
Проаналізовано основні критерії та принципи неурядових організацій, встановлених у документах ООН.
217. Лукьянцев, Г. Совет сменяет комиссию. Правозащитные проблемы в ООН / Григорий Лукьянцев // Международная жизнь. – 2006. – № 7. – С. 40-47.
Про Раду ООН з прав людини і ліквідацію Комісії ООН з прав людини.
218. Мартынюк, А. Защищаем свои права в ООН / А. Мартынюк // Человек и закон. – 2005. – № 3. – С. 102-109.
Представлено механізм захисту прав людини в системі Організації Об'єднаних Націй.
219. Мелентьев, П. В. Деятельность ООН и Международной уголовной юстиции в развитии направлений и форм в области международного сотрудничества в борьбе с преступностью / П. В. Мелентьев // Политика и общество : научный журнал по вопросам социальных наук / РАН, Институт социально-политических исследований. – Москва, 2009. – № 1. – С. 36-47.
220. Мелинишин, В. Б. Устав ООН и основные принципы международного права / В. Б. Мелинишин // Актуальні проблеми політики. – Одеса : Юридична література, 2001. – Вип. 10-11. – С. 471-474.

221. Молдован, В. В. Судоустрій: Україна, Англія, США, ФРН, Франція. Судові органи ООН : навчальний посібник / В. В. Молдован, А. В. Молдован. – Київ : Правова єдність. – 2016. – 314 с.
222. Нешатаева, Т. Н. Санкции системы ООН: (международно-правовой аспект) / Т. Н. Нешатаева. – Иркутск : Издательство Иркутского университета, 1992. – 107, [2] с. : включ. обл. – Библиогр. в примеч.: с. 98-108.
223. Ножняк, О. М. Комісія ООН з прав людини та її інституційно-правова реорганізація у Раду з прав людини / О. М. Ножняк // Молодий вчений. – 2017. – № 11, ч. 6. – С. 962-965.
- Досліджено питання формування Комісії з прав людини, її склад та функції.*
224. Нуруллаєв, І. Роль ООН у формуванні глобальної міжнародно-правової антикорупційної стратегії / І. Нуруллаєв // Юридична Україна. – 2007. – № 12. – С. 93-96.
225. Олійник, С. Діяльність Комісії міжнародного права ООН щодо міжнародно-правового регулювання реадмісії осіб / Світлана Олійник // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2018. – № 4. – С. 117-122 : портр.
- В статті розглянуто діяльність допоміжного органу Генеральної Асамблеї ООН – Комісії міжнародного права в частині застосування державами інституту реадмісії осіб.*
226. Пахіль, В. О. Проблема санкцій в діяльності ООН : автореферат дис. на здоб. наук. ступ. канд. політ. наук. 23.00.04 / В. О. Пахіль ; Національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин. – Київ, 2000. – 22 с.
227. Пірлік, А. Боротьба з незаконним обігом наркотичних речовин у діяльності ООН / А. Пірлік // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2012. – Вип. 104, (ч. 1). – С. 107-110.

228. Попко, В. В. Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. (Палермська конвенція) : умови прийняття, структура, зміст / В. В. Попко // Часопис Київського університету права. – 2019. – № 2. – С. 226-232.

Досліджується одне з основних джерел транснаціонального кримінального права – Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, ухвалена у 2000 р. (Палермська конвенція).

229. Попко, В. В. Роль Організації Об'єднаних Націй у формуванні транснаціонального кримінального права / В. В. Попко // Публічне право : науково-практичний юридичний журнал. – 2019. – № 2. – С. 75-86. – Бібліогр. : с. 84-85.

230. Приходько, А. Міжнародно-правове значення Декларації ООН про права корінних народів / Анна Приходько // Український часопис міжнародного права. – 2016. – № 4. – С. 85-93.

Розглянуто аспекти еволюції правового статусу корінних народів, втілені у нормотворчій діяльності ООН ХХІ ст. Вивчено процес схвалення Декларації ООН про права корінних народів, досліджено зміст цього документу та його відображення у міжнародно-правовій доктрині сучасності.

231. Про стан виконання Україною Конвенції ЄЕК ООН «Про доступ до інформації, участь громадськості у процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля» (Оргуська конвенція) // Екологічний вісник. – 2012. – № 6. – С. 13.

232. Ромащенко, В. А. ООН і міжнародно-правове регулювання інформаційного суспільства / В. А. Ромащенко // Право та державне управління : збірник наукових праць. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2016. – № 3. – С. 21-25.

233. Сборник международных стандартов и норм ООН в области правосудия в отношении несовершеннолетних. – Москва : ЮНИСЕФ, 1998. – 128 с. : ил.

234. Седляр, Ю. О. Міжнародні санкції у світовій політиці: теорія і практика : монографія / Ю. О. Седляр. – Миколаїв : Чорноморський державний університет ім. П. Могили, 2013. – 412 с.

235. Сінчук, О. Конвенція ООН проти корупції: правовий базис запобігання та протидії корупції в Україні / Олена Сінчук // Юридичний журнал. – 2009. – № 11. – С. 59-60.
236. Степаненко, К. В. Конвенційний механізм міжнародного захисту прав людини в системі ООН / К. В. Степаненко // Альманах міжнародного права. – 2018. – Вип. 19. – С. 105-113.
Досліджуються інституційні та процедурні аспекти конвенційного механізму міжнародного захисту прав людини в системі ООН.
237. Столяр, О. М. Міжнародно-правові аспекти діяльності конгресів ООН щодо боротьби з кіберзлочинністю / О. М. Столяр // Актуальні питання публічного та приватного права. – 2014. – № 3. – С. 234-239.
238. Теличкін, А. А. Управление гражданской полицией ООН / А. А. Теличкін ; под общ. ред. А. М. Бандурки ; МВД Украины. Национальный университет внутренних дел. – Харьков, 2003. – 424 с. : ил., табл., [1] л. портр. – Библиогр.: с. 377-401.
239. Фоміна, К. «За всесвітній мораторій на смертну кару» : [Резолюція ООН] / К. Фоміна // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2007. – 20-26 жовтня (№ 42). – С. 11.
240. Хостюк, І. В. Ретроспектива формування міжнародно-правового статусу постійних членів Ради Безпеки ООН / І. В. Хостюк // Часопис Київського університету права. – 2018. – № 4. – С. 336-340.
241. Шибаева, Е. А. Специализированные учреждения ООН. (Международноправовые аспекты) / Е. А. Шибаева. – Москва : Международные отношения, 1966. – 112 с.
242. Шумна, Л. П. Соціальне обслуговування : міжнародно-правові стандарти Організації Об'єднаних Націй / Л. П. Шумна // Актуальні проблеми права : теорія і практика = Topical issues of law: theory and practice : збірник наукових праць / Міністерство освіти і науки України, Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля, Інститут юриспруденції та міжнародного права. – Луганськ : Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля, 2013. – № 26. – С. 606-612.

243. Юрлов, М. М. Політико-правовий статус спеціалізованих установ ООН / М. М. Юрлов // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. В. М.Корецького, 2011. – № 54. – С. 652-658.

Досліджено політологічні та правові аспекти організації та діяльності спеціалізованих установ ООН, їх роль у вирішенні глобальних проблем людства, модернізації міжнародних політичних інститутів.

Рада ООН з прав людини

Захист прав людини

244. Асірян, С. Консультативний комітет як допоміжний орган Ради ООН з прав людини / Сюзанна Асірян // Підприємництво, господарство і право. – 2017. – № 11. – С. 230-233.

Проаналізовано Консультативний Комітет, а саме його склад, функції, порядок і критерії обрання експертів, керівні положення, що визначають основи його діяльності.

245. Асірян, С. Р. Концепція захисту прав людини в статуті ООН / С. Р. Асірян // Альманах міжнародного права. – 2016. – Вип. 11. – С. 65-72.

Досліджується Статут ООН, зобов'язання держав – учасниць ООН щодо прав людини, які містяться в зазначеному документі, основні функції Ради ООН із прав людини та проблеми її правозахисної діяльності.

246. Асірян, С. Р. Концепція захисту прав людини у статуті ООН / С. Р. Асірян // Актуальні проблеми сучасного міжнародного права : збірник наукових статей за матеріалами І Харківських міжнародно-правових читань, присвячених пам'яті проф. М. В. Яновського і В. С. Семенова (Харків, 27 листопада 2015 р.) : у 2-х ч. / Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого ; Національна академія правових наук України ; НДІ державного будівництва та місцевого самоврядування. – Харків : Право, 2015. – Ч. 1. – С. 284-292.

247. Асірян, С. Р. Проблемні питання процедури подання та розгляду скарг у Раді ООН з прав людини / С. Р. Асірян // Право і суспільство. – 2017. – № 6. – С. 193-198.

Розглянуто основні недоліки процедури 1503, що діяла у Комісії ООН з прав людини, та зазначено негативні ознаки Процедури подання і розгляду справ у Раді ООН з прав людини.

248. Асірян, С. Р. Рада ООН з прав людини (інституційно-організаційний аспект) : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 - Міжнародне право / С. Р. Асірян ; Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого. – Харків : [б. в.], 2016. – 20 с.

249. Асірян, С. Р. Спеціальні процедури та інші механізми Ради ООН із прав людини / С. Р. Асірян // Право і суспільство. – 2018. – № 6. – С. 229-234.

Проаналізовано Спеціальні процедури Ради ООН із прав людини, якими є спеціальні доповідачі, незалежні експерти та члени робочих груп, яких призначає Рада і які здійснюють за її дорученням дослідження з тематичних питань стану прав людини в окремих державах.

250. Баланик, А. Я. Інститут послів доброї волі та посланців миру ООН (використання засобів Public Relations) : автореферат дис. ... канд. політ. наук : 23.00.04 / Баланик Анна Ярославівна ; Міністерство освіти і науки України, Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича. – Чернівці, 2017. – 20 с.

251. Баланик, А. Я. Інститут послів ООН: загальна характеристика та роль в піаризації міжнародних відносин / Баланик А. Я. // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання та проблеми розвитку сучасної цивілізації : історичні, соціологічні, політологічні аспекти» : 15-16 квітня 2016 р. – Херсон, 2016. – С. 110-114.

252. Басиста, А. Нормативний аналіз Конвенції ООН про права інвалідів: підсумки першого десятиріччя / Альбіна Басиста // Український часопис міжнародного права. – 2016. – № 1. – С. 78-83.

Досліджено нормативний зміст та особливості імплементації положень Конвенції про права інвалідів у порівнянні з іншими універсальними конвенціями з прав людини.

253. Басиста, А. В. Захист прав людей з інвалідністю в практиці ООН та Ради Європи : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 / Басиста Альбіна Володимирівна ; Міністерство освіти і науки України, Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2017. – 20 с.
254. Бойко-Кулик, О. В. Рада ООН з прав людини: від засудження до допомоги та співробітництва / О. В. Бойко-Кулик // Трибуна. – 2006. – № 3/4. – С. 23-25.
255. Бойко-Кулик, О. В. Рада ООН з прав людини : новий орган чи клон старого? : [актуальна тема] / О. В. Бойко-Кулик. // Трибуна. – 2006. – № 1/2. – С. 22-23 : портр.
Про Раду ООН з прав людини і ліквідацію Комісії ООН з прав людини.
256. Бруз, В. С. З історії боротьби ООН за права людини: уроки боротьби проти апартеїду // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2005. – Вип. 53, ч. 1. – С. 3-8.
257. Бутрос-Гали, Б. Организация Объединенных Наций и апартеид / Б. Бутрос-Гали ; Информ. центр ООН в Москве, Департамент обществ. информ., ООН. – [Москва : Права человека, 1996]. – 223 с.
258. Всеобщая декларация прав человека, 1948-1998. – [Москва : Информ. центр ООН, Б. г.] – [32] с. : ил.
259. Гаврилов, В. В. Принятие ООН актов о правах человека и международный механизм их имплементации : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Международное право / В. В. Гаврилов. – Казань : [Б. и.], 1994. – 21 с.
260. Гасанханли, С. Діяльність ООН із захисту прав жінок / Саміра Гасанханли // Український часопис міжнародного права. – 2017. – № 2. – С. 79-83.
Проаналізовано процес поліпшення становища жінок з часу виникнення ООН.
261. Грабыльников, А. В. Защита прав человека в деятельности ООН / А. В. Грабыльников, А. В. Огородник // Вісник Дніпропетровського університету / Дніпропетровський університет. – Дніпропетровськ, 1999. – С. 52-57. – (Правознавство ; вип. 5)

262. Гришук, О. Людська гідність у правових актах ООН / О. Гришук // Вісник Львівського Університету. Серія юридична. Вип. 39. – 2004. – С. 37-41.
263. Грушова, А. Діяльність ООН щодо гендерної рівності / А. Грушова // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2007. – С. 20-23. – (Міжнародні відносини ; вип. 35/36).
- Мета цієї статті полягає у визначенні основних параметрів міжнародних режимів гендерної рівності в контексті роботи ООН.*
264. Грушова, А. Т. Проблеми захисту прав людини в діяльності ООН : автореферат дис. на здоб. наук. ступ. канд. політ. наук. 23.00.04 / Грушова Алла Тарасівна / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2004. – 23 с.
265. Дмитриченко, І. МУПО (реформування механізму ООН у сфері прав людини – у дії) / І. Дмитриченко // Зовнішні справи : науковий журнал / Міністерство закордонних справ України. – Київ, 2009. – № 10/11. – С. 53-54.
266. Жаворонков, Р. Н. Конвенція ООН о правах инвалидов: критический анализ / Роман Николаевич Жаворонков // Журнал зарубежного законодательства и сравнительного правоведения. – 2012. – № 5. – С. 102-112.
267. Зленко, А. М. ООН: сучасні виклики в галузі прав людини / А. М. Зленко // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2009. – Вип. 83, ч. 2. – С. 7-11.
268. Зубарева, А. Є. Комітет ООН з прав людини : [монографія] / А. Є. Зубарева ; Міністерство освіти і науки України ; Львівський національний університет ім. Івана Франка. – Львів : ЛНУ ім. Івана Франка, 2017. – 275 с.
269. Зубарева, А. Є. Міжнародно-правовий статус Комітету ООН з прав людини : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 – Міжнародне право / А. Є. Зубарева ; Львівський національний університет ім. І. Франка. – Одеса : [б. в.], 2015. – 20 с.

270. Как работать по Программе ООН в области прав человека : справочник для гражданского общества / Объединенные Нации «Права человека» ; Управление Верховного комиссара ООН по правам человека. – Нью-Йорк ; Женева : [Б. в.], 2008. – 192 с.
271. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод і протоколи до неї : (збірник законодавчих і нормативних актів) : (офіційний текст) / [упоряд. Ю. В. Паливода]. – Київ : Паливода А. В., 2013. – 120 с. : табл. – (Закони України).
272. Краснопольська, Т. М. Інституційний механізм ООН у запровадженні гендерної рівності / Т. М. Краснопольська // Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку державності та права : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 15-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 165-річчю Одеської школи права : 30 листопада 2012 р. / Національний університет «Одеська юридична академія» ; відпов. за вип. В. М. Дрьомін. – Одеса : Фенікс, 2012. – Т. 1. – С. 260-262.
273. Лебідь, В. П. Механізми взаємодії між неурядовими організаціями та Радою ООН з прав людини / В. П. Лебідь // Часопис Київського університету права. – 2019. – № 1. – С. 291-294.

Проаналізовано процедури взаємозв'язку неурядових організацій із Радою ООН з прав людини, визначено перелік прав та можливостей представників громадянського суспільства брати участь у роботі Ради та впливати на процес дотримання міжнародних зобов'язань державами членами ООН.

274. Лозинський, А. С. Україна в Раді ООН із прав людини: маємо працювати, навіть коли праця здається невдячною / Аскольд С. Лозинський // День. – 2018. – 7-8 березня (№ 41-42). – С. 12.
275. Лукьянцев, Г. Совет сменяет комиссию: правозащитные проблемы в ООН / Григорий Лукьянцев // Международная жизнь. – 2006. – № 7. – С. 40-47.

Про Раду ООН з прав людини і ліквідацію Комісії ООН з прав людини.

276. Ліщинська, О. С. Діяльність ООН у сфері захисту прав жінок у країнах Близького Сходу та Магрибу (1975-1995 рр.) : автореферат дис. ... канд. іст. наук : 07.00.02 / Ліщинська Олеся Сергіївна ; Донецький національний університет. – Донецьк, 2011. – 20 с. – Бібліогр.: с. 16-17.
277. Ляпичев, С. А. Деятельность ООН в сфере защиты прав человека и основных свобод в условиях борьбы с терроризмом / С. А. Ляпичев // Вестник Московского университета им. М. В. Ломоносова. Серия 25 / Московский университет им. М. В. Ломоносова. – Москва, 2011. – С. 59-79. – (Международные отношения и мировая политика ; № 3).
278. Маринець, В. С. Конвенція ООН про права інвалідів та її вплив на українське законодавство у сфері соціального захисту осіб з порушенням слуху / В. С. Маринець // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького, 2012. – Вип. 56. – С. 503-512.
279. Международные соглашения и рекомендации Организации Объединенных Наций в области защиты прав человека и борьбы с преступностью : сборник международных документов / сост.: В. П. Игнатов, В. К. Суворов. – Москва : Акад. МВД СССР, 1989. – Выпуск 1. – 172 с.
280. Мельник, А. Комітет ООН з прав людини як один з механізмів захисту прав людини на універсальному рівні / А. Мельник // Актуальні питання державотворення в Україні : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених, присвяченої Дню науки юридичного факультету, 19 травня 2017 р. : [в 2 т.] / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Юридичний факультет ; Рада молодих вчених ; Наукове товариство студентів ; [уклад.: О. С. Бохан, О. Л. Левчишина, І. С. Сахарук]. – Київ : Київський університет, 2017. – Т. 1. – С. 127-128.

281. Мельник, В. П. Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю та її роль у здійсненні кодифікації законодавства про соціальний захист / В. П. Мельник // Соціальне право. – 2018. – № 2. – С. 93-97.

Підкреслено основні проблеми розвитку новітньої моделі соціального захисту осіб з інвалідністю та наголошено на ролі Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю на процес розвитку новітнього законодавства України про права осіб з інвалідністю.

282. Мицик, В. В. Діяльність комітету з прав людини ООН у сфері захисту прав національних меншин / В. В. Мицик // Часопис Київського університету права. – 2003. – № 3. – С. 74-80.
283. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права: факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права / відп. за вип. С. Головатий. – Київ : Українська правнича Фундація : Право, 1995. – 40 с. – (Міжнародні документи ООН з питань прав людини).
284. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права / Українська правнича Фундація. – Київ : Право, 1995. – 16 с. – (Міжнародні документи ООН з питань прав людини).
285. Николайко, И. В. Права человека и система ООН : (проблемы многостороннего международного сотрудничества) / И. В. Николайко. – Киев : Наукова думка, 1991. – 168 с.
286. Ножняк, О. М. Комісія ООН з прав людини та її інституційно-правова реорганізація у Раду з прав людини / О. М. Ножняк // Молодий вчений. – 2017. – № 11, ч. 6. – С. 962-965.

Досліджено питання формування Комісії з прав людини, її склад та функції.

287. Объединить в единое целое права человека и сбалансированное развитие человека : программный документ ПРООН. – [Нью-Йорк], 1998. – VIII, 32 с. – (Программа развития Организации Объединенных Наций – Права человека).
288. Овсяк, О. М. Рада ООН з прав людини / О. М. Овсяк // Часопис Київського університету права. – 2015. – № 2. – С. 339-344.

Рада ООН з прав людини є міжурядовим органом в системі Об'єднаних Націй, до якої входять 47 держав. Вона відповідає за заохочення і захист прав людини у всьому світі.

289. ООН, Генеральная Ассамблея. Всеобщая декларация прав человека : утверждена и провозглашена 10 декабря 1948 г. – Москва : Права человека, 1996. – 15 с.
290. ООН. Права людини в документах ООН / [упоряд. та вступ. сл. Т. Яблонська]. – Київ ; Амстердам : Українсько-Американське бюро захисту прав людини, 1997. – 278 с. – (Україна на шляху в ХХІ сторіччя; Кн.1).
291. Организация Объединенных Наций, Генеральная Ассамблея. Международная конвенция о трудящихся-мигрантах и ее Комитет : изложение фактов № 24 (Rev. 1). – Нью-Йорк ; Женева : ООН, 2005. – 94 с. : табл.
292. Організація Об'єднаних Націй. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок / від. за вип. С. Головатий. – Київ : Українська правнича Фундація : Право, 1995. – 20 с. – (Міжнародні документи ООН з питань прав людини).
293. Основные международные договоры по правам человека / Управление Верховного комиссара Организации Объединенных Наций по правам человека. – Нью-Йорк ; Женева : ООН, 2006. – 242 с.
294. Остапенко, В. О. Основні напрямки нормотворчої діяльності ООН щодо забезпечення прав людини на свободу совісті і віросповідання / В. О. Остапенко // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України / Інститут законодавства Верховної Ради України. – Київ, 2019. – № 4. – С. 46-56.
295. Пірлік, А. Поліпшення становища жінок в системі Організації Об'єднаних Націй / А. Пірлік // Київський національний університет ім. Т. Шевченка. Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 98, ч. 1. – С. 115-118.
296. Права людини: до 50-річчя прийняття Генеральною Асамблеєю ООН «Загальної декларації прав людини» : бібліографічний список / Міністерство культури і мистецтв України ; Національна парламентська бібліотека України ; [підгот.: Л. В. Груніна, І. В. Кравцова]. – Київ : Національна парламентська бібліотека України, 1998. – 15 с.

297. Прокопчук, Ю. М. Міжнародні стандарти захисту права людини на працю в актах ООН / Ю. М. Прокопчук // Юридичний журнал «Право України». – 2011. – № 10. – С. 297-303.
298. Самойленко, Л. О. Забезпечення прав людини шляхом проведення операцій ООН з підтримання миру на африканському континенті / Л. О. Самойленко, О. О. Харчук // Сучасні проблеми правової системи України : збірник матеріалів VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 26 листопада 2015 р. – Київ, 2015. – Вип. 7. – С. 330-333.
299. Святун, О. В. Діяльність ООН щодо протидії сучасним формам рабства / О. В. Святун // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 129-137.
- Стаття присвячена дослідженню діяльності ООН щодо боротьби із сучасними формами рабства.*
300. Селезнев, В. Е. От комиссии ООН по правам человека к совету ООН по правам человека: проблема эффективности реформирования / В. Е. Селезнев // Право XXI століття : становлення та перспективи розвитку : збірник наукових праць / Одеська національна юридична академія ; Вища школа економіки і адміністрації м. Битом (Польща) ; Апеляційний суд Миколаївської обл. ; Управління юстиції в Миколаївській області – Миколаїв : [Б. в.], 2006. – С. 459-461.
301. Селезнев, В. Е. Совет ООН по правам человека как новый международный гарант соблюдения прав человека в XXI веке / В. Е. Селезнев // Актуальні проблеми теорії та історії прав людини, права і держави : матеріали IV Всеукраїнської наукової конференції правників-початківців, присвяченої пам'яті видатних вчених-юристів П. О. Недбайла, О. В. Сурілова, В. В. Копейчикова, Одеса, 10-11 листопада 2006 р. – Одеса : Юридична література, 2006. – С. 66-73.
302. Степаненко, К. В. Конвенційний механізм міжнародного захисту прав людини в системі ООН / К. В. Степаненко // Альманах міжнародного права. – 2018. – Вип. 19. – С. 105-113.
- Досліджуються інституційні та процедурні аспекти конвенційного механізму міжнародного захисту прав людини в системі ООН.*

303. Тацій, В. 60 років Загальній декларації прав людини / В. Тацій // Юридичний журнал «Право України». – 2008. – № 12. – С. 17-22.
304. Трусов, С. С. Персоніфікація інституційного дискурсу прав людини : (на матеріалах ради ООН з прав людини) / С. С. Трусов // Україна і світ : діалог мов та культур : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції 21-23 березня, 2012 року. – Київ : Видавничий центр КНЛУ, 2012. – С. 348-350.
305. Хауамда, Галєб Ауад Мустафа. Механизм защиты прав человека в институционной системе ООН : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Международное право / Галєб Ауад Мустафа Хауамда. – Киев : [Б. и.], 1996. – 20 с.
306. Шульц, О. Г. Место и роль института Верховного комиссара ООН по правам человека в международном механизме защиты прав человека / О. Г. Шульц // Государство и право. – 2005. – № 4. – С. 99-103.
307. Юхно, А. С. Специальные процедуры Совета ООН по правам человека / А. С. Юхно // Адвокатская практика. – 2009. – № 5. – С. 19-21.

Захист прав дитини

308. [Карпачова, Н.] Стан дотримання та захисту прав дитини в Україні : спеціальна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини : до 20-річчя ратифікації Україною Конвенції ООН про права дитини / [Ніна Карпачова]. – Київ : [Б. в.], 2010. – 229 с.
309. Адиллов, Надир Адил оглы. Специализированные учреждения ООН и защита прав ребенка / Надир Адил оглы Адиллов // Наука і правоохорона. – 2017. – № 1. – С. 246-253.

Відзначається, що, хоча через свої цілі та функціональні особливості права дитини потребують спеціального регулювання, все ж головним напрямом у регулюванні прав дитини є права людини. Здійснення правової політики, спрямованої на захист прав і законних інтересів дітей, – один із пріоритетних напрямів міжнародного співтовариства й держави.

310. Беллами, К. Положение детей в мире, 1999 г. / К. Беллами. – [Нью-Йорк] : UNICEF Детский фонд ООН, [1999]. – 139 с. : ил., табл.
311. Грушова, А. ООН та торгівля жінками і дітьми / А. Грушова // Вісник Київського Національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини. – 2006. – Вип. 33-34. – С. 63-67.
312. Гуртовенко, К. Мої права : [збірник, присвячений ст. Конвенції ООН про права дитини] / Гуртовенко Ксенія ; [упоряд. В. Алексєєв]. – Київ : Перше вересня, 2018. – 95 с. : іл.
313. Конвенція ООН з прав дитини: шляхи практичного застосування : методичні рекомендації / Християнський Дитячий Фонд ; упор.: Г. Лактіонова, І. Зверєва, Л. Старикова. – Київ : Науковий світ, 2001. – 37с. – Бібліогр. : с. 37.
314. Кудрявцева, О. М. Конвенція ООН про права дитини 1989 року : сутність, зміст, перспективи розвитку правозахисного потенціалу / О. М. Кудрявцева // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2015. – № 3. – С. 42-50.
315. Левкивский, Б. К. Особенности реализации и защиты в Украине отдельных субъективных прав ребенка / Б. К. Левкивский // Альманах цивилистики : сборник статей. Вып. 5. – Киев : Правова єдність, 2012. – С. 489-502.
- Розглянуто питання захисту суб'єктивних прав дитини в сучасному суспільстві, окремо відзначена величезна роль у цьому питанні Організації Об'єднаних Націй.*
316. Маніна, М. А. Особливості конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини / М. А. Маніна // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ України. – Дніпропетровськ : Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. – 2007. – № 4. – С. 158-165.
317. Миронюк О. Міжнародно-правові механізми захисту прав дитини в рамках ООН / О. Миронюк // Шевченківська весна : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених : 2 квітня 2015 року : [збірник статей] / Київський національний університет ім. Тараса Шевченка ; Інститут міжнародних відносин ; Наукове товариство студентів і аспірантів – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин, 2015. – Ч. 2. – С. 21-24.

318. ООН, Комітет з прав дитини. Заключні зауваження та рекомендації Комітету ООН з прав дитини : Україна, 2011 р. : версія, адаптована для дітей та підлітків / [текст підгот. М. Алексєєнко, К. Шендеровський, О. Москаленко]. – [Київ : Жін. Консорціум України], 2011. – 38, [1] с., включ. обкл. : іл.
319. Плахотнюк, Н. В. Універсальний механізм ООН в сфері боротьби з торгівлею жінками та дітьми / Н. В. Плахотнюк // Часопис Київського університету права. – 2018. – № 1. – С. 251-254.
- Досліджено діяльність ООН щодо боротьби з торгівлею жінками та дітьми. Проаналізовано сучасні тенденції розвитку міжнародно-правового регулювання протидії цій злочинній торгівлі та визначено перспективи розвитку універсального механізму ООН щодо попередження цього ганебного явища ХХІ століття.*
320. Подход ООН к правосудию в отношении детей // Вопросы ювенальной юстиции. – 2009. – № 2. – С. 35-38.
321. Права дитини : адаптований переказ Конвенції ООН про права дитини (для дітей віком від 10 до 15 років) / Центр соціальних служб для молоді м. Києва ; Міжнародна ліга прав дітей та молоді. – Київ, 2002. – 63 с. : іл.
322. Сборник международных стандартов и норм ООН в области правосудия в отношении несовершеннолетних. – Москва : ЮНИСЕФ, 1998. – 128 с. : ил.
323. Сироїд, Т. Міжнародно-правові аспекти захисту соціально-економічних прав дітей / Т. Сироїд // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ : збірник наукових праць. – Харків : Харківський національний університет внутрішніх справ, 2011. – Вип. 3. – С. 44-51.
324. Тімуш, І. Здійснення батьками прав дитини в контексті реалізації Конвенції ООН про права дитини / Ірена Тімуш // Нотаріат для вас. – 2012. – № 12. – С. 61-68.
325. Трестер, Ю. О. До питання аналізу конвенції ООН про права дитини / Ю. О. Трестер // Інвестиції: практика та досвід. – 2014. – № 9. – С. 156-159.

Аналізуються положення Конвенції ООН про права дитини. Розглянуто окремі статті на предмет відповідності сучасним вимогам щодо захисту прав дітей у світі.

326. Швед, О. В. Документи ООН в сфері захисту прав дітей від сексуального насильства та експлуатації / О. В. Швед // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 110-112.

Міжнародні відносини

327. Білас, І. Г. ООН та проблеми міжнародної безпеки в умовах глобалізації / І. Г. Білас // Порівняльно-правові дослідження : українсько-грецький міжнародний науковий юридичний журнал, 2008. – № 2 : Глобалізація і право. Інтернаціоналізація і фрагментація у правовому розвитку. – С. 161-168.
328. Бруз, В. С. ООН і врегулювання міжнародних конфліктів / В. С. Бруз. – Київ : Либідь, 1995. – 111 с.
329. Візір, А. М. Міжнародно-правові зобов'язання держав з Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 – Міжнародне право / А. М. Візір ; наук. кер. М. В. Буроменський ; Національний університет «Юридична академія України ім. Я. Мудрого». – Харків : [Б. в.], 2011. – 19 с.
330. Гайдук, И. В. ООН и иранский кризис 1946 года // Новая и новейшая история / РАН. Институт всеобщей истории. – Москва, 2011. – № 5. – С. 69-82.
331. Галака, С. П. ООН та нерозповсюдження ядерної зброї / С. П. Галака // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 11-17.

В статті розглядається роль ООН у галузі нерозповсюдження ядерної зброї.

332. Городня, Н. Д. Місце ООН в китайській концепції нового світового порядку / Н. Д. Городня // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 168-174.

В статті вивчається місце ООН в концепції нового світового порядку, яку обстоює КНР; аналізується її суть, підходи КНР до шляхів створення нового світового порядку та реформування ООН.

333. Гуцман, М. Я. Діяльність ООН у боротьбі з міжнародним тероризмом / М. Я. Гуцман // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2005. – Вип. 58, ч. 2. – С. 121-128.

Виступ на міжнародній конференції «60-річчя ООН : осмислення звершень та шляхи посилення ефективності в XXI столітті», яка пройшла в Інституті міжнародних відносин КНУТШ.

334. Калядин, А. Воздействие на военно-политические процессы через институты ООН / А. Калядин // Мировая экономика и международные отношения / РАН. Институт мировой экономики и международных отношений. – Москва, 2011. – № 10. – С. 9-20.

335. Ковальчук, С. Діяльність та успіхи ООН у боротьбі з проблемою голоду / С. Ковальчук // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 2. – С. 126-129

Метою статті є проаналізувати успіхи та досягнення ООН у боротьбі з глобальною загрозою голоду, продовольчою безпекою.

336. Конузін, А. Сильная ООН – основа здоровых международных отношений / Александр Конузін // Международная жизнь. – 2006. – № 11. – С. 57-66 : фото.

В статті йдеться про основні напрями діяльності ООН, зокрема захист людства від загроз і війни, вирішення проблем соціального та економічного характеру, забезпечення поваги прав людини.

337. Коппель, О. А. Діалог культур та цивілізацій в діяльності ООН / О. А. Коппель, Ю. Цирфа // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 149-154.

Статтю присвячено важливій науковій проблемі – особливостям взаємодії цивілізацій в умовах формування постбіполярної системи міжнародних відносин. Особлива увага приділена ролі ООН в налагодженні діалогу культур та цивілізацій, визначенню основних напрямів розвитку цього діалогу.

338. Коппель, О. А. Діалог цивілізацій в діяльності ООН / О. А. Коппель // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 99, ч. 1. – С. 52-57.
339. Кучинський, В. ООН та геополітичні виклики сучасності: роль та ефективність організації у вирішенні глобальних проблем / В. Кучинський // Вісник Львівського університету ім. Івана Франка : збірник наукових праць / Львівський національний університет імені Івана Франка. – Львів, 2005. – С. 15-20. – (Серія міжнародні відносини ; Вип. 15)
340. Німченко, А. В. Взаємовідносини ООН-НАТО та політика США / А. В. Німченко // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2001. – Вип. 28, ч. 2. – С. 38-49.
341. ООН у системі міжнародних відносин: історичний досвід і перспективи. – Київ : Либідь, 1995. – 128с.
342. Островська, Б. В. Захист життя людини та запобігання воєнним злочинам і злочинам проти людства в документах ООН / Б. В. Островська // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2017. – № 2. – С. 405-415.

Досліджено документи ООН, які відображають діяльність міжнародної спільноти в напрямі запобігання воєнним злочинам і злочинам проти людства.

343. Собко, В. О Еволюція позиції України в ООН з палестинського питання / В. О. Собко // Науковий вісник Дипломатичної академії України / Дипломатична академія України. – Київ, 2004. – Вип. 10, ч.1. Зовнішня політика і дипломатія: погляд із 21 століття. – С. 413-428.
344. Срібна, Л. Діяльність організацій системи ООН у боротьбі з голодом у ХХІ столітті / Л. Срібна // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 2. – С. 94-96.
В статті аналізується стан боротьби з голодом в рамках ООН у ХХІ столітті.
345. Телешун, С. О. Глобальні виклики та ризики, які загрожують світу у 2010-2015 рр.: місце і роль ООН у цих процесах / С. О. Телешун // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 9-10.
В статті аналізуються основні виклики сучасності та можливості їх вирішення шляхом співпраці в межах ООН.
346. Шум І. Концепція превентивної дипломатії ООН / І. Шум // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2006. – Вип. 64, ч. 2. – С. 54-57.

Підтримання миру та безпеки

347. Абу-Салех Асаад Камал. Міжнародно-правові аспекти створення і використання збройних сил відповідно до Статуту ООН : автореферат дис. на здоб. наук. ступ. канд. юрид. наук. 12.00.11 / Абу-Салех Асаад Камал ; Київський університет ім. Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин. – Київ, 1998. – 17 с.

348. Баланик, А. Я. Азійські Посли доброї волі ООН та особливості їхньої діяльності / А. Я. Баланик, І. Ю. Чарських // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць : історичні науки, філософські науки, політичні науки / Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова ; ВГО Українська акад. наук. – Київ, 2015. – Вип. 100 (№ 9). – С. 292-295.
349. Балдинюк, О. В. Гуманітарна діяльність ООН у контексті врегулювання збройних конфліктів /1990-2000 рр./ : 23.00.04 : дис....канд. політичних наук. / Балдинюк О. В.; Київський університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2000. – 222 с.
350. Балдинюк, О. В. Гуманітарна діяльність ООН у контексті врегулювання збройних конфліктів /1990-2000 рр./ : автореферат канд. політичних наук: 23.00.04 / Балдинюк Олександр Васильович; Київський університет ім. Т. Шевченка. – Київ, 2000. – 18 с.
351. Бані-Насер Фаді. Миротворчі операції ООН : теорія і практика / Бані-Насер Фаді, О. О. Гріненко // Проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць / Київський міжнародний університет ; Інститут світової економіки та міжнародних відносин НАН України. – Київ, 2015. – Вип. 10-11. – С. 24-36.
352. Бодрук, О. С. Досвід проведення миротворчих операцій ООН / О. С. Бодрук // Стратегічна панорама : науково-практичний журнал Ради національної безпеки і оборони України. – Київ, 2006. – № 1. – С. 42-54.
353. Бойчук, С. І. Інформаційна складова миротворчих операцій ООН / Бойчук С. І. // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2008. – Вип. 81, ч. II – С. 65-70.
354. Бруз, В. С. Роль ООН у врегулюванні міжнародних конфліктів і в боротьбі проти тероризму : навчальний посібник / В. С. Бруз ; Київський славістичний університет. – Київ : Експрес-Поліграф, 2010. – 224 с.

355. Вопрос о Палестине и Организация Объединенных Наций. – Нью-Йорк : ООН, 2008. – 130 с. : ил.
356. Гамурарь, В. Гуманитарные интервенции, операции ООН по поддержанию мира и соблюдение международного гуманитарного права / В. Гамурарь // Український часопис міжнародного права : науково-практичний журнал; спецвипуск / Інститут міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка ; Всеукраїнська громадська організація «Українська асоціація міжнародного права» ; Юридична фірма «Проксен». – Київ, 2005. – № 2. Міжнародне гуманітарне право. – С. 71-79.
357. Гатилов, Г. «Голубые каски» ООН на службе мира / Г. Гатилов // Международная жизнь : проблемы внешней политики, дипломатии, национальной безопасности / МИД РФ. – Москва, 2010. – № 9. – С. 33-42.
358. Гелетій, М. Механізми миротворчої діяльності ООН та проблема її реформування / М. Гелетій // Вісник Львівського університету ім. Івана Франка : збірник наукових праць. Спецвипуск / Львівський національний університет імені Івана Франка. – Львів, 2007. – С. 68-73. – (Серія міжнародні відносини ; Вип. 21).
359. Гогоша, О. Гуманітарна складова миротворчих операцій ООН / Орест Гогоша // Вісник Львівського Університету. Серія міжнародні відносини : збірник наукових праць / Львівський національний університет ім. Івана Франка. – Львів : Львівський національний університет ім. Івана Франка, 2013. – Вип. 32. – С. 104-108.
360. Годованик, Є. В. Юридичний аналіз компетенції Ради Безпеки ООН щодо підтримання міжнародного миру та безпеки / Є. В. Годованик // Держава і право : збірник наукових праць. – 2010. – № 50. – С. 590-598.

Досліджується компетенція Ради Безпеки ООН як головного органу з точки зору міжнародно-правового аналізу її функцій та повноважень щодо підтримання міжнародного миру та безпеки.

361. Гуменюк, А. Г. Роль ООН у врегулюванні конфліктів на терені колишньої Югославії (перша половина 90-х рр.) : автореферат дис. на здоб. наук. ступ. канд. політ. наук. 23.00.04 / А. Г. Гуменюк ; Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин. – Київ, 2000. – 22 с.

362. Гунченко, Т. «Блакитні шоломи» на Донбасі : все про миротворчу місію / Т. Гунченко // Військо України : центральний друкований орган Міністерства оборони України. – 2015. – № 3. – С. 44-47.

Під егідою ООН у світі проводиться 18 миротворчих місій. Більшість з них – в Африці, одна в Гаїті, три на Близькому Сході, одна між Індією та Пакистаном і ще одна у Європі – у Косово.

363. Гуцман, М. Я. Роль ООН у боротьбі проти міжнародного тероризму : автореферат дис. ... канд. політ. наук : 23.00.04 / Гуцман Марія Ярославівна ; Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2008. – 20 с.

364. Заемский, В. Ф. ООН и миротворчество : [курс лекций] / В. Ф. Заемский. – Москва : Международные отношения, 2008. – 308, [1] с., [4] лист. фотогр.

365. Заемский, В. Ф. Современные проблемы миротворческой деятельности ООН / В. Ф. Заемский // ПОЛИС. Политические исследования : научный и культурно-просветительский журнал. – 2009. – № 2. – С. 130-138.

366. Здоровко, С. Ф. Застосування міжнародних збройних сил ООН у миротворчих операціях / С. Ф. Здоровко // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2016. – Вип. 21. Серія «Право». – С. 181-185.

367. Ильченко, А. «Голубые береты» ООН: война нас тут догнала / Александр Ильченко // Сегодня. – 2019. – 27 мая (№ 94). – С. 22.

До Міжнародного дня миротворців розповідь про миротворців, місіях, ризиках та зарплатах.

368. Иванов, Ю. А. Врегулювання міжетнічних конфліктів як один з напрямків діяльності ООН / Ю. А. Иванов, П. П. Романов, О. В. Захаров // Вісник Національного університету внутрішніх справ. – 2003. – Вип. 22. – С. 67-72.

369. Капітоненко, М. Миротворці ООН в Україні: місія можлива? / Микола Капітоненко, Василь Філіпчук, Ірина Івашко // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2018. – № 1. – С. 45-50.

Розглядається досвід миротворчості та управління сучасними міжнародними конфліктами.

370. Ковальов, В. Україна вже 25 років – учасник миротворчих операцій ООН / Вадим Ковальов // Народна армія. – 2017. – 25 травня (№ 21). – С. 12.

Йдеться про військовослужбовців ЗС України, які беруть участь у дев'яти міжнародних операціях із підтримання миру та безпеки в семи країнах світу та районі Аб'єї під проводом ООН, НАТО та в складі спільних миротворчих сил у Придністровському регіоні Республіки Молдова.

371. Ковтун, О. Ю. Миротворча діяльність ООН у ХХІ столітті / О. Ю. Ковтун // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 118-122.

Стаття присвячена узагальненню сучасних тенденцій миротворчої діяльності ООН, зокрема її інституційним, фінансовим аспектам та характеристиці її основних форм.

372. Комарова, Л. В. Українські контингенти в миротворчих операціях ООН / Л. В. Комарова // Наука. Релігія. Суспільство. – 2010. – № 3. – С. 86-89.

373. Король, І. Ф. Гарант миру і безпеки: миротворча діяльність ООН / І Ф. Король. – Ужгород : Ужгород. міська друк., 2007. – 189, [1] с. : іл., табл. – Бібліогр.: с. 173–181.

374. Костенко, Г. Миротворча стратегія ООН: історія та сучасність / Г. Костенко, Ю. Островська // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2012. – № 3. – С. 36-39.

Аналіз досвіду міжнародної миротворчої діяльності дає змогу встановити чинники, що визначають форми і способи миротворчої діяльності в сучасних воєнних конфліктах.

375. Кресін, О. В. Загальні засади проведення миротворчих операцій ООН / О. В. Кресін // Судова апеляція. – 2018. – № 4. – С. 111-124.

376. Кулаков, В. Міжнародна практика правового врегулювання ООН збройних конфліктів (на прикладі колишньої Югославії) / В. Кулаков, Х. Римець // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2017. – 26 травня-1 червня (№ 21). – С. 9.

377. Кучик О. Вплив глобалізаційних процесів на трансформацію механізмів здійснення миротворчих операцій ООН в 1990-х роках / О. Кучик, О. Гогоша // Вісник Львівського університету. Серія : Міжнародні відносини : [збірник наукових праць] / Львівський національний університет ім. Івана Франка. – Львів, 2007. – Вип. 20. – С. 26-33.
378. Лук'яненко, Л. Миротворча місія ООН: погляд з України / Левко Лук'яненко // День. – 2018. – 18 квітня (№ 68). – С. 5.
- Розглядається ідея спрямування миротворчої місії ООН для припинення російської агресії проти України.*
379. Мещерякова, О. В. Адміністративно-правове регулювання діяльності учасників операцій ООН з підтримання миру : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 – Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право / О. В. Мещерякова ; наук. кер. О. М. Бандурка ; Харківський національний університет внутрішніх справ. – Харків : [б. в.], 2012. – 20 с.
380. Мещерякова, О. В. Операції ООН з підтримання миру : усунення двозначностей / О. В. Мещерякова // Вісник Харківського Національного університету внутрішніх справ. – 2008. – Вип. 42. – С. 70-76.
381. Муаффак, З. Т. Роль ООН у мирному розв'язанні спорів і конфліктів / Зияд Тамир Муаффак // Право України. – 2003. – № 1. – С. 135-138.
382. Назаренко, О. А. Сучасна концепція підтримання миру в рамках ООН / О. А. Назаренко // Правове регулювання економіки : збірник наукових праць – Київ, 2012. – № 11-12. – С. 433-442.
383. Нестеров, В. С. Международно-правовое положение миротворческих сил ООН / В. С. Нестеров // Право и политика. – 2000. – № 1. – С. 93-104.
384. Никитин, А. Миротворчество ООН: обновление принципов, реформирование практики / А. Никитин // Мировая экономика и международные отношения / Российская академия наук, Институт мировой экономики и международных отношений им. Е. М. Примакова. – Москва, 2016. – Т. 60, № 3. – С. 16-26.

385. Организация Объединенных Наций и разоружение: краткий исторический обзор / Департамент по вопросам разоружения. – Нью-Йорк : ООН, 1988. – 94 с.
386. Панкратов, В. Д. Операции ООН по поддержанию мира: (некоторые проблемы и пути их решения) / В. Д. Панкратов, Р. С. Маковик // Право и политика. – 2001. – № 5. – С. 79- 85.
387. Панфілова, Ю. М. Деякі міжнародно-правові проблеми здійснення миротворчої діяльності ООН / Ю. М. Панфілова // Проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць / Київський міжнародний університет ; Інститут світової економіки та міжнародних відносин НАН України. – Київ, 2017. – Вип. 12. – С. 14-38. – (Серія : Політичні науки).
388. Панченко, Л. «Архітектура» ООН у сфері миробудівництва / Людмила Панченко // Підприємництво, господарство і право. – 2011. – № 6. – С. 164-167.
389. Петровский, В. Миротворческая стратегия ООН / В. Петровский // Международная жизнь. – 1998. – № 3. – С. 3-9.
390. Попович, Д. Миротворцы ООН: как это работает : «Голубые каски» могут поддержать или принудить к миру и уже провели 55 операций по всему миру / Денис Попович // Сегодня. – 2017. – 12 сентября (№ 165). – С. 5.

Про діяльність миротворчих місій ООН та про те, яка з цих місій підходить для вирішення питання врегулювання конфлікту на Донбасі.

391. Пядишев, В. Міжнародно-правові та організаційні аспекти підвищення ефективності правоохоронної діяльності в зонах операцій з підтримання миру, що проводяться ООН та регіональними міжурядовими організаціями / Володимир Пядишев // Юридичний журнал. – 2012. – № 1. – С. 36-41.
392. Пядишев, В. Г. Актуальні проблеми міжнародно-правового забезпечення діяльності поліції ООН у складі міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки / В. Г. Пядишев ; за ред. М. О. Баймуратова ; Міністерство внутрішніх справ України, Одеський державний університет внутрішніх справ. – Одеса : Фенікс, 2018. – 455 с. : іл., табл.

393. Пядишев, В. Г. Вдосконалення взаємодії цивільної поліції ООН із гуманітарними організаціями в зонах локальних збройних конфліктів: міжнародно-правові та організаційні аспекти / В. Г. Пядишев // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ, 2013. – Вип. 62. – С. 346-357.
- Стаття присвячена питанням підвищення ефективності діяльності цивільної поліції ООН у складі міжнародних операцій з підтримання миру шляхом вдосконалення взаємодії з гуманітарними організаціями.*
394. Ржевська, В. С. ООН – етап у розвитку концепцій колективної безпеки / В. С. Ржевська // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 1. – С. 159-162.
- Розглянуто історичний розвиток концепції колективної безпеки з особливим наголосом на ролі в ньому ООН.*
395. Руснак, О. В. Миротворчі місії ООН та проблема дотримання норм міжнародного гуманітарного права в процесі врегулювання військових конфліктів в правовій державі / О. В. Руснак // Від громадянського суспільства – до правової держави : тези III міжнародної науково-практичної конференції (24 квітня 2008 р.). – Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2008. – С. 158-161.
396. Семенов, В. С. Вооруженные силы ООН: практика применения / В. С. Семенов. – Москва : Международные отношения, 1976. – 174 с.
397. Сироїд, Т. Л. Актуальні питання відповідальності учасників миротворчих операцій ООН / Т. Л. Сироїд // Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України / Інститут, законодавства Верховної Ради України. – Київ, 2012. – № 1. – С. 143-147.
398. Скороход, Ю. С. Еволюція позиції КНР щодо миротворчої діяльності ООН / Ю. С. Скороход // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2017. – Вип. 133. – С. 26-39.

399. Смільська, І. Співпраця України та ООН у миротворчій діяльності (1992–2014): історіографія проблеми / І. Смільська // Україна – Європа – Світ. Серія : Історія, міжнародні відносини : міжнародний збірник наукових праць. – 2017. – Вип. 20. – С. 296-304.
400. Смільська, І. Співпраця України та ООН у миротворчій діяльності (1992–2014 рр.) / І. Смільська // Україна – Європа – Світ. Серія : Історія, міжнародні відносини : міжнародний збірник наукових праць. – 2017. – Вип. 19. – С. 150-156.
401. Степко, О. М. Головні аспекти інформаційного забезпечення миротворчої діяльності ООН / О. М. Степко // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць: історичні науки, філософські науки, політичні науки / Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова ; ВГО Українська акад. наук. – Київ, 2016. – Вип. 113 (№ 10). – С. 433-436.
402. Федуняк, С. Військово-політичні структури і миротворчий механізм ООН як чинники європейської безпеки / С. Федуняк // Вісник Київського університету імені Тараса Шевченка / Київський університет імені Тараса Шевченка. – Київ, 1995. – С. 23-30. – (Міжнародні відносини ; Вип. 3)
403. Федченко, В. Проблема зниження рівня ефективності миротворчих операцій ООН в Африці / Вікторія Федченко // Емінак : науковий щоквартальник. – 2017. – № 2, т. 2. – С. 76-80.
Проаналізовано причини зниження рівня ефективності миротворчих операцій ООН в Африці, критерії оцінки ефективності останніх і визначено можливі шляхи подолання цього негативного явища у діяльності організації.
404. Цирфа, Ю. Близькосхідний конфлікт. Позиції сторін і 138 держав / Юлія Цирфа // Віче : громадсько-політичний і теоретичний журнал. – 2012. – № 23. – С. 16-17.
405. Чернов, М. Роль ООН у досягненні миру в Хорватії / Михайло Чернов // Народна армія. – 2015. – 7 березня (№ 26). – С. 10.
Миротворчі місії під егідою ООН мають багату історію їх проведення. Проте саме хорватський досвід діяльності міжнародних миротворчих сил ООН вважається прикладом найбільш вдалого врегулювання конфлікту.

406. Шевченко, Н. Аналіз методології та сучасних методів визначення необхідності проведення миротворчих операцій ООН / Н. Шевченко // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми новітньої історії зарубіжних країн» : (до 105-ї річниці з дня народж. д.і.н., проф. В. Я. Тарасенка та 20-річчя встановлення дипломат. відносин між Україною та Державою Ізраїль) : збірник наукових статей / «Актуальні проблеми новітньої історії зарубіжних країн», міжнар. наук.-практ. конф. – Київ : Логос, 2013. – С. 268-274.
407. Шепова, Н. ООН и некоторые проблемы регионального миротворчества / Н. Шепова // Мировая экономика и международные отношения. – 2008. – № 6. – С. 3-12.
408. Шустов, В. Эволюция миротворчества ООН / В. Шустов // Международная жизнь : научно-политический журнал. – 2008. – № 10. – С. 61-73.
409. Яковенко, Н. Л. Принцип багатосторонності як головний інструмент ООН у забезпеченні миру і стабільності в світі / Н. Л. Яковенко // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 99, ч. 1. – С. 67-74.
410. Ямчук, А. М. Класифікація операцій ООН із підтримання миру на Африканському континенті / А. М. Ямчук // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. – Київ : Юридична думка, 2012. – Вип. 57. – С. 587-593.
- У статті міститься загальна характеристика операцій ООН із підтримання миру, що реалізовувались на Африканському континенті.*
411. Ямчук, А. М. Особливості операцій ООН із підтримання миру на Африканському континенті : автореферат дис. ... канд. політ. наук : 23.00.04 / Ямчук Анна Михайлівна ; Міністерство освіти і науки України, Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича. – Чернівці, 2014. – 20 с. – Бібліогр.: с. 17–18.

Діяльність у сфері культури

412. Андрес, Г. О. Формування основних засад охорони культурної спадщини UNESCO: 50–70 роки XX ст. / Г. О. Андрес // Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв : щоквартальний науковий журнал. – 2012. – № 4. – С. 157-161.
413. Зима, А. Г. Значение ЮНЕСКО как межправительственной специализированной организации ООН: препринт / Зима А. Г. – Харьков : ХНЭУ, 2008. – 47 с. : табл. – Библиогр.: с. 31.
414. Игумнова, Н. П. Актуальные проблемы библиотечной науки / Н. П. Игумнова, В. К. Ключев // Вестник Библиотечной Ассамблеи Евразии : научно-практический журнал / Библиотечная Ассамблея Евразии ; Российская государственная библиотека. – Москва, 2012. – № 2. – С. 17-18.
- На річних зборах членів Відділення бібліотекознавства Міжнародної академії інформатизації при ООН обговорювались питання розвитку бібліотечної галузі.*
415. Ключев, В. К. Академическое библиотековедение: двенадцатый год // Научные и технические библиотеки : ежемесячный сборник по вопросам теории и практики библиотечного дела / ГПНТБ. – Москва, 2006. – № 7. – С. 89-91.
- В 1994 році в структурі Міжнародної академії інформатизації при ООН було створено галузеве Відділення «Бібліотекознавство». В статті розповідається про роботу Відділення.*
416. Кочубей, Ю. Юнеско – це ООН у галузі освіти, науки і культури / Ю. Кочубей // Зовнішні справи : науковий журнал. – 2014. – № 5. – С. 30 – 32.
417. Кукіна, З. О. Інституційний та договірний механізми ООН у сфері захисту свободи слова / З. О. Кукіна // Актуальні проблеми міжнародних відносин : збірник наукових праць. – Київ : Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, 2011. – Вип. 96, ч. 2. – С. 140-147.

Стаття присвячена аналізу діяльності ООН в сфері медіа права, а точніше в сфері одного з найважливіших його інститутів – свободи слова.

418. Лямець, А. Особливості формування фондів депозитарних бібліотек ООН / Артем Лямець, Ірина Лавриненко // Вісник Книжкової палати. – 2015. – № 5. – С. 15-18.
419. ООН учредил Международный день доступа к информации // Время. – 2019. – 18 октября (№ 83). – С. 1.
Проінформовано, що Україна, а також ще п'ять країн – членів Організації Об'єднаних Націй (ООН), виступили ініціаторами проголошення Міжнародного дня доступу до інформації.
420. Пашкова, В. Бібліотеки і реалізація порядку денного ООН до 2030 р. [адвокаційна діяльність ІФЛА] / В. Пашкова // Бібліотечна планета. – 2017. – № 1. – С. 6-10.
421. Пашкова, В. Поширення знань і практик щодо здорового способу життя та відповідальної самозбережувальної поведінки: внесок бібліотек України в досягнення цілі сталого розвитку ООН / В. Пашкова // Бібліотечна планета. – 2019. – № 1. – С. 8.
422. Петрова, Л. Бібліотеки і ООН [27.04.95 р. у НПБУ конф.] / Людмила Петрова // Бібліотечний вісник. – 1995. – № 5. – С. 34.
423. Рубаник, К. П. ЮНЕСКО как специализированное учреждение ООН : автореферат дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 Международное право / К. П. Рубаник. – Москва : [Б. и.], 1960. – 15 с.
424. Степко, О. Головні форми та методи діяльності Бібліотеки ООН ім. Дага Хаммаршельда / О. Степко // Український інформаційний простір : науковий журнал / Київський національний університет культури і мистецтв, Інститут журналістики і міжнародних відносин. – Київ, 2014. – № 2. – С. 357-362
В статті розглядається інформаційна діяльність Бібліотеки ООН ім. Дага Хаммаршельда. Проаналізовано головні форми та методи діяльності Бібліотеки, розглянуто її основні інформаційно-довідкові механізми. Запропоновано деякі шляхи для покращення ефективності роботи головної Бібліотеки системи ООН.
425. Степко, О. М. Взаємодія в рамках бібліотечної системи ООН щодо підвищення ефективності інформаційного забезпечення / О. М. Степко // Гілея : науковий вісник : збірник наукових праць / Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова, ВГО УАН, Вид-во «Гілея». – Київ, 2018. – Вип. 133 (№ 6) – С. 282-286.

426. Степко, О. М. Електронні ресурси як невід'ємна частина інформаційного механізму Бібліотеки ООН ім. Дага Хаммаршельда / Степко Олександр Михайлович // Бібліотека. Книга. Наука : матеріали наукового семінару (Київ, 24-25 квітня 2018 р.). Вип. 1. – Київ, 2018. – С. 46-48.
427. Степко, О. М. Інформаційна діяльність ООН : дис. ... канд. політичних наук: 23.00.04 / Степко О.М.; КНУТШ. – Київ, 2004. – 224 л. – Бібліогр.: с. 208-224.
428. Філімончук, Л. Інформаційні центри та бібліотеки-депозитарії ООН в Ісламській Республіці Іран / Леся Філімончук // Бібліотечний вісник. – 2015. – № 6. – С. 33-37.
429. Якушко, Б. Бібліотечно-інформаційні ресурси бібліотеки ООН імені Дага Хаммаршельда як джерело формування єдиного інформаційного простору світової мережі бібліотек-депозитаріїв ООН / Б. Якушко // Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. – Київ, 2007. – Вип. 18. – С. 216-225.
430. Якушко, Б. Оптимізація інформаційно-бібліотечного, інформаційно-аналітичного обслуговування користувачів на основі використання мережевих ресурсів ООН / Б. Якушко // Бібліотечний вісник : науково-теоретичний та практичний журнал. – 2011. – № 3. – С. 9-13.

Персоналії

431. Kang Hyun-kyung. Ban is back / Kang Hyun-kyung, Ban Ki-moon // Korea. – 2011. – Vol. 7, № 8. – Р. 16-17.
Політичний портрет 8-го Генерального секретаря ООН Пан Гі Муна.
432. Біографія Голови Міжнародного суду ООН Петера Томки // Міжнародне право. – 2012. – № 1. – С. 357-359.
433. Бруз, В. З історії ООН. Трюгве Лі: політичний портрет першого генерального секретаря і його роль у розв'язанні гострих політичних ситуацій // Університет : науковий історико-філософський журнал / Київський славістичний університет. – Київ, 2009. – № 6 – С. 35-46.

434. Бруз, В. С. З історії ООН. У Тан: політичний портрет Генерального секретаря (1961-1971) // Віче : збірник наукових праць на пошану д-ра іст. наук, проф., першого ректора Київ. славіст. ун-ту Юрія Миколайовича Алексєєва з нагоди його 70-річчя / М-во освіти і науки, молоді та спорту України ; Укр. держ. славіст. центр НАН України ; Київ. славіст. ун-т ; [редкол.: В. І. Гусев, Б. Б. Драмарецький, В. І. Наулко (голова) та ін.]. – Київ : Експрес-Поліграф, 2011. – С. 18-30.
435. Генеральні секретарі ООН // Пам'ять століть: історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 131-133.
436. Кофі, А. Демократія – це спосіб життя / Аннан Кофі // Пам'ять століть: історичний науковий та літературний журнал. – 2005. – № 5. – С. 134-138.
437. Куртинець, М. Манфред Ляхс – теоретик і практик міжнародного права / М. Куртинець // Право України. – 2012. – № 3-4. – С. 286-292.
- Стаття присвячена життєвій, творчій та передусім практичній діяльності відомого польського міжнародника, професора Манфреда Ляхса.*
438. Мартинюк, В. Хто він – новий генсек ООН? Очікування України та світу від Антоніо Гутерріша / В. Мартинюк // Юридичний вісник України : загальнонаціональна правова газета. – 2016. – 14-20 жовтня (№ 41). – С. 9.
439. Рабінович, П. М. Професор Герш Лаутерпахт – перший проектант спеціального органу ООН з контролю за дотриманням її Міжнародного білля прав людини / П. М. Рабінович // Право України. – 2017. – № 4. – С. 26-33.
440. Тарасюк Б. Людина «Трьох П» // ЄвроАтлантика : часопис / Інститут Євро-Атлантичного співробітництва. – Київ, 2011. – № 2. – С. 10-11.
- Україна відзначає 80-літній ювілей Геннадія Удовенка. Унікального дипломата – єдиного з-посеред українців удостоєного права стати президентом чергової сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй, а отже, й чинним членом Ради президентів Генасамблеї ООН.*
441. Человек с первой авеню – «генеральный» или «секретарь»: сумеет ли Пан Ги Мун сломать современное представление об ООН // Евразия. – 2007. – № 8. – С. 6-13 : фото.

Іменний покажчик

Kang Hyun-kyung 431

Абу-Салех Асаад Камал 347
Адилов Надир Адил оглы 309
Алексєєнко М. 318
Алиев Ш. М. 158
Алямкін Р. 159
Аль Шару 205
Андрес Г. О. 412
Аннан К. 30, 31
Аннан Кофі 27, 29
Аррис К. 32
Архірейський Д. В. 140
Асірян С. 244
Асірян С. Р. 245-249

Базов О. 194
Баймуратов М. А. 33, 34, 127
147, 391
Бакай М. 195
Баланик А. Я. 250, 251, 348
Балдинюк О. В. 349, 350
Бандурка А. М. 238
Бандурка О. М. 379
Бані-Насер Фаді 351
Барсукова Н. Б. 35
Басиста А. 252
Басиста А. В. 253
Батршин Р. Р. 117
Беллами К. 310
Берчак, І. 36
Бешта А. П. 130

Белоусова Н. Б. 37
Білас І. Г. 196
Білас І. Г. 327
Білоцький С. 118
Бобров Р. Л. 38
Бова І. В. 39
Богданов О. В. 197
Бодрук О. С. 352
Бойко І. І. 198
Бойко-Кулик О. В. 254, 255
Бойчук С. І. 353
Болтов О. Є. 199
Бохан О. С. 280
Братко І. В. 160
Бруз В. 119, 200, 256, 433
Бруз В. С. 86, 328, 354, 434
Буроменський М. В. 329
Бутрос-Гали Б. 257
Васильєв Н. М. 40
Величковский А. В. 161
Велічук С. М. 162
Ветрова А. 103
Виноградов С. В. 202
Віднянський С. 11
Віднянський С. В. 9, 10, 41
Візір А. М. 329
Власенко В. 120, 121
Власенко С. І. 12
Волошин Ю. А. 33

Волошин Ю. О. 147

Волянська Л. А. 70

Гаврилов В. В. 259

Гайдук И. В. 330

Галаджий Е. 122

Галака С. П. 42, 331

Галан В. О. 163

Гамурарь В. 356

Гасанханли С. 260

Гатилов Г. 357

Гелетій М. 358

Гогоша О. 359, 377

Годованик Є. В. 124-128, 147, 360

Голиков Г. А. 43

Головатий С. 283, 292

Головин А. В. 129

Головченко В. 13

Гончар Б. 44

Гончаренко І. О. 203

Горбач В. 131

Городиський І. М. 164

Городня Н. Д. 332

Грабажей В. М. 86

Грабыльников А. В. 261

Грачова В. В. 132

Грищук О. 262

Гріненко О. О. 351

Грозовский И. Н. 45

Груніна Л. В. 296

Грушова А. 263, 311

Грушова А. Т. 264

Губань Р. 133, 134

Гуменюк А. Г. 361

Гунченко Т. 362

Гуртовенко К. 312

Гуттеріш А. 438

Гуцман М. Я. 333, 363

Денисенко А. 46

Дереко О. В. 125

Джантаев Х. М. 47

Джихад Маджет Мохаммад Шару 205

Дмитриченко І. 265

Дурденевский В. Н. 19, 59

Дроздов О. М. 206

Дрьомін В. М. 272

Ефимов Г. К. 48, 105

Єлфімов В. О. 86

Єльченко В. 49, 201

Жаворонков Р. Н. 266

Жоган М. 106

Жукорська Я. М. 135

Журавський В. 69

Заемский В. 50

Заемский В. Ф. 136, 364, 365

Заросило В. О. 51

Захаров О. В. 368

Зверєва І. 313	Ковальчук С. 335
Здоровко С. Ф. 366	Ковтун О. Ю. 371
Зима А. Г. 413	Кожевников Ф. М. 172, 212
Зленко А. М. 130, 267	Козуб Т. 55
Зубарева А. Є. 268, 269	Колесник В. В. 173
Зябкин А. И. 52	Колотілова Л. М. 130
Ігнатів В. П. 279	Комарова Л. В. 372
Ігумнова Н. П. 414	Кондратюк Т. В. 213
Ільченко А. 367	Кононенко В. П. 174-178
Іванов Ю. А. 368	Конузін А. 336
Івашко І. 369	Коппель О. А. 337, 338
Іващенко В. 207	Король І. Ф. 373
Каламкарян Р. А. 165-169	Коруц У. З. 57
Калядин А. 137, 138, 334	Костенко Г. 374
Капітоненко М. 369	Костюк В. 215
Караман І. 170	Костюк В. Л. 214
Карпачова Н. 308	Кофі А. 436
Карпенко Є. М. 208	Кочубей Ю. 416
Картунов О. 209	Кравцова І. В. 296
Касинюк І. В. 139	Краснопольська Т. М. 272
Кешнер М. В. 210	Кремнев П. П. 14
Київець О. 171	Кресін О. В. 375
Кирсанова Т. В. 78	Кривчикова Э. С. 212
Кислиця С. 107	Крылов Н. Б. 58
Клімкін П. 123	Крылов С. Б. 15, 16, 19, 179
Клюев В. К. 414, 415	Кудрявцева О. М. 314
Книш М. В. 211	Кублицкий Ф. А. 59
Коваленко І. 54	Кукіна З. О. 417
Ковальков О. А. 140	Кулаков В. 376
Ковальов В. 370	Кульчицька О. В. 17, 18, 141
	Куртинець М. 437

Кучик О. 377
 Кучинський В. 339

 Лабейри-Менахем 59
 Лавриненко І. 418
 Лактіонова Г. 313
 Ларін М. 60
 Лаутерпахт Г. 439
 Лебідь В. П. 216, 273
 Левківський Б. К. 315
 Левчишина О. Л. 280
 Ліщинська О. С. 276
 Лозинський А. С. 274
 Лук'яненко Л. 378
 Лук'янець Г. 217, 275
 Лямець А. 418
 Ляпичев С. А. 277
 Ляхс М. 437

 Маковик Р. С. 386
 Малинин С. А. 38
 Малишева Ю. В. 142, 143
 Маніна М. А. 316
 Маринець В. С. 278
 Марищенко Л. 61
 Мартинов А. 62
 Мартинов А. В. 144
 Мартинов А. Ю. 41
 Мартинюк В. 438
 Мартинюк А. 218
 Матвієнко В. М. 145
 Матіяшек П. Б. 63

 Медінцев С. 70
 Мелентьев П. В. 219
 Мелинишин В. Б. 33, 220
 Мельник А. 280
 Мельник В. П. 281
 Мельничук О. І. 188
 Мещерякова О. В. 379, 380
 Мирзаев Ш. Ш. 181
 МIRONЮК О. 317
 Мицик В. В. 282
 Мних А. М. 182
 Молдован А. В. 221
 Молдован В. В. 221
 Москаленко О. 318
 Муаффак З. М. 381
 Муцький П. 209

 Назаренко О. А. 382
 Наполова О. 183
 Некрасова Н. Л. 78
 Неподаев Ю. А. 72
 Нестеров В. С. 383
 Нешатаева Т. Н. 222
 Никитин А. 384
 Николаева Э. Н. 65
 Николайко И. В. 285
 Німченко А. В. 340
 Ножняк О. М. 223
 Ножняк О. М. 286
 Нуруллаєв І. 224

 О'Доннел Ф. М. 67

Овсюк О. М. 288
Оганесян А. 66
Огородник А. В. 261
Олійник С. 225
Орджоникидзе С. 74
Орлов А. 75
Осадчая О. Е. 72
Остапенко В. О. 294
Остапенко Н. 146
Островська Б. В. 342
Островська Ю. 374

Павличенко П. Г. 193
Паливода Ю. В. 271
Пан Ги Мун 79
Панкратов В. Д. 386
Панфілова Ю. М. 387
Панченко Л. 388
Пасова Т. 110
Пахіль В. О. 226
Пашинський А. 184
Пашкова В. 420, 421
Петрова Л. 422
Петрова Т. В. 80

Петровский В. 389
Петровский В. Ф. 64
Пірлік А. 227, 295
Плахотнюк Н. В. 319
Плойгер Г. 20
Попко В. В. 228, 229
Попович Д. 390

Примаченко І. В. 148
Пристайко Вадим 115
Пристайко Валерій 149
Приходько А. 230
Прокопчук Ю. М. 297
Прокуронова С. С. 81
Пташенчук О. М. 185
Пядишев В. 391
Пядишев В. Г. 392, 393

Рабінович П. М. 439
Рабцевич О. М. 150
Ревага К. 186
Репецький В. М. 83
Ржевська В. С. 187
Ржевська В. С. 394
Римець Х. 376
Родионов Ю. А. 95
Романов П. П. 368
Ромащенко В. А. 232
Рубаник К. П. 423
Руснак О. В. 395
Рябошапка Р. Г. 193

Савчук К. О. 188
Сагомонян А. А. 84
Самойленко Л. О. 298
Сафаров Э. Ф. 151
Сахарук І. С. 280
Світленко С. І. 140

- Святець Ю. А. 140
Святун О. В. 299
Седляр Ю. О. 234
Селезнев В. Е. 300, 301
Семенов В. С. 396
Семчинський К. В. 152
Серова О. В. 85
Сироїд Т. 323
Сироїд Т. Л. 112, 397
Сінчук О. 235
Скороход Ю. С. 398
Смільська І. 400
Снапковський В. 21
Собко В. О. 343
Солодовников В. 113
Срібна Л. 344
Старикова Л. 313
Сташевський С. 21, 87
Степаненко К. В. 236, 30
Степко О. М. 88, 401, 424-427
Столяр О. М. 237
Суворов В. К. 279

Тарасюк Б. 440
Тасмаганбекова Д. Т. 89
Таукач О. 114
Тацій В. 303
Телешун С. О. 345
Теличкин А. А. 90, 238
Терещенко О. В. 189
Тимошик М. С. 86
Тимченко Л. 190
Титаренко А. А. 64
Тімуш І. 324
Томка П. 432
Требін М. П. 91
Трестер Ю. О. 325
Трипольська М.І. 153
Трусов С. С. 304
Трюгве Лі 433
Тункин Г. И. 15
Туркевич В. 46
Турянський І. 92

У Тан 434
Удовенко Г. 440

Федуняк С. 402
Федченко В. 403
Філімончук Л. 428
Філіпчук В. 369
Фоміна К. 239
Фролов М. О. 193
Харчук О. О. 298
Хауамда Галеб Ауад Мустафа 305
Хлестов О. Н. 95
Хостюк І. В. 240

Цирфа Ю. 97, 337, 404

Чайковський Ю. В. 98

Чарських І. Ю. 348

Чекаленко Л. 24

Червінка І. М. 156

Черниш М. 25

Чернов М. 405

Черновол Н. М. 156

Чижмарь К. І. 99

Шаторда Е. П. 191

Шарманазашвили Г. В. 172

Шатуновський-Бюрно С. В. 157

Швед О. В. 326

Шевченко Н. 406

Шендеровський К. 318

Шопова Н. 407

Шибаета Е. А. 241

Шпак І.В. 192

Шульц О. Г. 306

Шум І. 346

Шумна Л. П. 242

Шустов В. 408

Юрлов М 100, 101

Юрлов М. М. 26, 147, 243

Яблонська Т. 290

Яковенко Н. Л. 409

Якушко Б. 429, 430

Ямчук А. М. 410, 411

Яновський М. В. 116

Яцкевич І. І. 214

Ілюстрації

Генеральні секретарі ООН

Трюгве Лі (Норвегія)
1946-1952

Даг Хаммаршельд (Швеція)
1953-1961

У Тан (М'янма)
1961-1971

Курт Вальдхайм (Австрія)
1972-1981

Хав'єр Перес де Куельяр (Перу)
1982-1991

Бутрос Бутрос-Галі (Єгипет)
1992-1996

Кофі Аннан (Гана)
1997-2006

Пан Гі Мун (Республіка Корея)
2007-2016

Антоніу Гутерріш (Португалія)
2017-

ШТАБ-КВАРТИРИ ООН У СВІТІ

**Штаб-квартира ООН у
Нью-Йорку**

Вхід до будівлі ООН

**Трибуна і Зала Генеральної
Асамблеї – найбільше
приміщення в Організації
Об'єднаних Націй, що вміщує
понад 1800 осіб.**

Молоток голови – невід’ємний атрибут офіційних засідань в ООН. Удар молотка сповіщає про початок засідання і його завершення.

Зал засідань Ради Безпеки

Ні насильству
Подарунок від уряду
Люксембурга
Скульптор Карл Рьотерсворд
(Швеція)

Женева

Відень

Найробі

Використані інтернет-ресурси

<http://www.nbu.gov.ua>

Національна бібліотека України
імені В. І. Вернадського

<https://nlu.org.ua>

Національна бібліотека України
імені Ярослава Мудрого

<https://nibu.kyiv.ua>

Національна історична
бібліотека України

<http://www.library.univ.kiev.ua>

Наукова бібліотека
ім. М. Максимовича

<https://uk.wikipedia.org/wiki>

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

<http://library.nlu.edu.ua>

Наукова бібліотека
Національного юридичного
університету імені
Ярослава Мудрого

Зміст

Від упорядників.....	3
ООН та її гуманітарна роль.....	4
Цікаві факти про ООН.....	16
Законодавча база.....	19
Історія створення Організації Об'єднаних Націй.....	20
Загальні питання.....	22
Генеральна Асамблея.....	30
Рада Безпеки.....	32
Міжнародний суд ООН.....	38
Правові аспекти діяльності ООН.....	43
Рада ООН з прав людини.....	50
Захист прав людини.....	50
Захист прав дитини.....	59
Міжнародні відносини.....	62
Підтримання миру та безпеки.....	65
Діяльність у сфері культури.....	75
Персоналії.....	77
Іменний покажчик.....	79
Ілюстрації.....	86
Використані інтернет-ресурси.....	93